

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske :: Uskrs 2019. :: Zagreb :: godina 23. :: broj 68 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net

*Sretan i
blagoslovljen
Uskrs!*

Vjera u Uskrsloga Krista i povjerenje u mlade

Lucija Čutura

Podatci međunarodnoga istraživanja europskih građana o vrijednostima u čijem su sklopu ispitivani i stanovnici u Hrvatskoj predstavljani su javnosti. Voditelj toga projekta bio je profesor pastoralne teologije s Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu dr. Josip Baloban. U posljednjih dvadeset godina navedena istraživanja donose da je Crkva kao institucija sa 64 posto u Hrvatskoj izgubila povjerenje i pala na 38 posto prema ispitanicima. Pomalo je zabrinjavajuće da je povjerenje u Crkvu palo na 38 posto pa se tako Crkva nalazi iza zdravstvenoga sustava, policije, odgojno-obrazovnoga sustava i vojske. Zapravo, povjerenje u Crkvu nalazi se na istoj razini kao organizacije za zaštitu okoliša. Kako ističe prof. dr. Baloban: »Taj podatak o padu povjerenja u Crkvu nužno je uzeti ozbiljno. Ali ga je veoma važno gledati i tumačiti u sklopu pada povjerenja u sve važnije institucije u hrvatskom društvu.« Nažalost, u Hrvatskoj vlada stanovito nepovjerenje prema institucijama, posebno prema njihovoj vjerodostojnosti, a u taj kontekst stavljena je i Crkva.

Mladi čovjek ne smije ostati po strani i promatrati, a još je opasnije da ga institucije isključe te ne daju mogućnost aktivnoga sudjelovanja u kreiranju društvenih zbivanja. Autoriteti često određuju na koji će način mladi čovjek misliti, umjesto da ga uključe s njegovim mladenačkim kreacija-

ma, pa i buntom, u stvaranje novih procesa s istinskim kršćanskim vrijednostima. Unatoč liberalizaciji društva, mladom čovjeku se mora dati prostor i uvažavati ga kao osobu, ali mu i pomoći u učvršćivanju njegova identiteta. »Nijedan mudar čovjek nije nikad poželio da bude mlađi.«, pametno je rekao irski književnik J. Swift. Cijeli život učimo i onoliko koliko nam je potrebna sloboda u kreaciji svoga puta, toliko nam je potrebno i vodstvo kako bi utabali pravi put. Nadalje rezultati istraživanja navode da vjera nije upitna, nego institucije. One su neodvojive od ljudi, jer svaku instituciju čine ljudi. S promišljanjem da pojedinac mora biti vjerodostojan, učinit će i instituciju vjerodostojnom. No, tom pojedincu treba dati povjerenje, a on mora biti autentičan kao kršćanin i tako dati i vratiti Crkvi autentičnost, unatoč tome što mediji i istraživanja govore. Povjerenje u mlade ljude je povjerenje u instituciju, jer ako netko vjeruje mladom čovjeku i cijeni ga, logično je da će on to povjerenje i opravdati. Ne treba prebacivati odgovornost samo na druge, nego se svatko treba zapitati – koliko ja vjerujem ljudima? I uskrsnuće je pošlo od maloga broja ljudi, ali i tadašnjih vjerodostojnih svjedoka.

Vjerujemo u uskrsnuće prema predaji, tradiciji i nadi, pa u tom duhu neka je sretan Uskrs s povjerenjem i vjerodostojnošću jednih u druge i institucije koju zajednički gradimo!

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
 Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
 Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
 Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
 E-adresa: zupa.remete@gmail.com
 Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
 Izvršni urednik: Lucija Čutura
 Korektura: Martin Čutura

Fotografija na naslovnici: Freska Isusa Krista u crkvi Srca Isusova u Berlinu, Friedrich Stummel i Karl Wenzel
 Fotografirali: Vlado Čutura, Marko Dušak, Elvir Tabaković, Bernrd Čović, arhiva župe
 PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474
 ISSN: 1331-4092
 Grafička priprema: Slavica Čutura
 Tisak: M-PRINT, Zagreb
 Časopis izlazi tri puta godišnje: za Uskrs, Božić i Veliku Gospu

4

Uskrsna meditacija

»Vidjela sam Gospodina i On mi je to rekao«

o. Mato Miloš, OCD

8

Sveti Ivan Pavao II. stvarao imidž Hrvatske

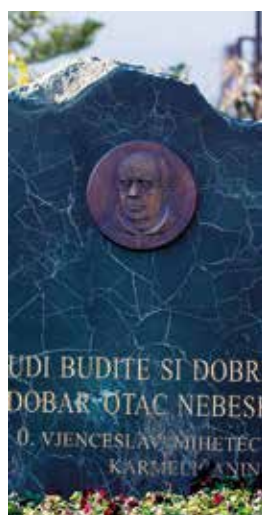
prof. dr. Božo Skoko

11

DAN O. VJENCESLAVA MIHETCA

»Ljudi, budite si dobri kao što je i Vama dobar Otac nebeski. I pozdravite doma!«

23

Otvorenje hodočasničke i proštenjarske godine

Zlatko Šušnić

24

Hodočašće u Guadalupe

Narod radosti u Majčinu zagrljaju

- *Papa Franjo navodi svoje iskustvo Guadalupske Gospe: »Često, kada osjetim bojazan od nekog problema, ponavljam si Gospine riječi upućene Juanu Diegu: Ne boj se, zar nisam tu ja, koja sam tvoja majka?... Katkada stanem pred njezinu sliku i gledam je, osjećam da je Majka, da pazi, da štiti, vodi naprijed narod, obitelj, da te nježno miluje i uklanja strah.«*

- 4 Snaga opraštanja - o. Antonio-Mario Čirko
- 9 Korizmeni duhovni susret hrvatskih branitelja
- 14 Hodočašće povjerenja na Zemlji u Madridu
- 17 Kršćanska autentičnost

- 18 Slavno otajstvo krunice - Snježana Telebuh
- 26 Zadnja pošta Remete - Zlatko Šušnić
- 34 Bezuvjetni temeljni dohodak - prof. dr. Marijana Ivanov
- 38 Bira li se život u kojem nema odgovornosti? - Jadranka Bizjak Igrec

- 40 Kronologija (od Božića 2018. do Uskrsa 2019.)
- 44 Otkopao anđela kojeg nosi u srcu i na dresu
- 45 Stranice za školarce
- 47 Matice
- 47 Strip

»Vidjela sam Gospodina i On mi je to rekao«

- *»Krist umrije za grijehе naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici. Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima. Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni« (1kor 15, 3-8). Isusovo uskrsnuće je događaj iznad svih događaja.*

Autor:

o. Mato Miloš, OCD

Uskrsnuće Isusovo je otajstvo vjere i teško ga je shvatiti od na primjer muke Isusove. Zašto? Muka Isusova je javni događaj kojega nitko ne može zanijekati jer se zbilo u Jeruzalemu, naočigled mnogih svjedoka koji su sudjelovali na Isusovu križnom putu, razapinjanju i smrti na križu. Uskrsnuće Isusovo nije javni događaj. Ono se očitovalo samo pred pojedinim svjedocima, odabranim osobama. Isusovo uskrsnuće je poruka iznad svakog iskustva gdje nedostaje prikladni izričaj kojim bi se opisale nebeske stvarnosti. Osim toga, izvještaji o Uskrsnuću, kako ih donose evanđelja, stvaraju teološku poteškoću, jer evanđeoski tekstovi ništa ne govore o Uskrsnuću kao takvom. Sveti Pavao će više puta govoriti o načinu na koji su pojedini učenici svjesni susreta s Uskrsnulim.

Kod sinoptika: (Mt 28, 6; Mk 16, 6; Lk 24, 6), nailazimo na izričiti navještaj Uskrsnuća Isusova. Evanđelist Ivan se ograničava na Isusova ukazanja i pozadinu tih događaja, o susretima osobito Mariji Magdaleni i jedanaestorici. U teološkom smislu, pomaže nam sv. Pavao: *»Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehе naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici. Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima. Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni« (1kor 15, 3-8). Isusovo uskrsnuće je događaj iznad svih događaja.*

U Ivanovu odlomku (20, 1-19) možemo razumjeti činjenicu uskrsnuća Isusova, u izravnom susretu Uskrsloga s Marijom Magdalenom: *»Prvoga dana u tjednu, rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut« (r. 1-2). Nakon smrti i ukopa Isusova, Marija Magdalena, poput Zaručnice iz Pjesme nad Pjesma-*

ma, ne leži bezbrižno u krevetu. Ona po mraku izlazi iz svoje kuće. U mraku je opasno hodati, osobito ženi koja je sama. Ona se ne plaši mraka. Ljubav ju goni prema svome Ljubljenome koji je sada u grobu. Želi ga još jednom pomazati dragocjenom pomašću koje se po židovskom običaju izlijeva na pokojnika. Stiže do groba i vidje da je kamen s groba dignut. U nedoumici što se to dogodilo odmah trči k Šimunu Petru i drugom učeniku kojega je Isus ljubio. Njezina je prva briga obavijestiti glavne, odgovorne u zajednici: *»Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše« (r. 2). Marija Magdalena traži mjesto gdje su položili Isusovo tijelo nakon smrti i ukopa. Ona živi u stvarnosti ovoga materijalnog svijeta. Još nije pripravljena za susret s Gospodinom koji je sada u nadnaravnom svijetu, ali tjelesan. Šimun Petar i drugi učenik uputiše se na grob. Vidjevši prazan grob brzo odlučuju da nema smisla stajati ondje te se vratiše nazad. »A Marija je stajala vani kod groba i plakala« (r. 11). Njezino zaljubljeno srce u Učitelja nalaže joj da ostane kod groba čekajući. Tko čeka, taj i dočeka! »Zaplakana zaviri u grob i ugleda kako dva anđela u bjelini sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo, jedan kod glave, a drugi kod nogu« (r. 11-13). Iako traži Isusa, prisutnost anđela koji u vjerovanju starog svijeta označavaju izvanrednu nazočnost,*

Magdalenu ne zanimaju. Anđeli joj kažu: »Ženo, što plačeš?« Ona i dalje ponavlja: »Uzeše Gospodina moga i ne znam gdje ga staviše«. Tada se okrene i »ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus« (r. 14). Pred sobom vidi Isusa, ali ga ne prepoznaje. »Kaže joj Isus: »Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?« (r. 15). Misleći da je to vrtlar ona mu reče: »Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio, a ja ću ga uzeti«. Kaže joj Isus: »Marijo!« (r. 15-16).« Isus joj se obraća s jednom riječju: »Marijo!«. Riječju punom nježnosti i čuvstva koju je toliko puta čula iz njegovih usta. To je za nju potpuno novo otkriće. Okrenuta prema njemu povika: »Rabbuni!«, što znači: »Učitelju!« (r. 16). Sada je njezina duša potpuno usmjerena prema slavi Gospodinovoj i njegovoj ljubavi. Baca se na zemlju, obujmi njegove noge, ljubi ih, a Isus joj reče: »Ne zadržavaj se sa mnom, jer još ne uziđoh Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svome i ocu vašemu, Bogu svome i Bogu vašemu« (r. 17). Marija Magdalena nije samo prva osoba kojoj se ukazao Uskrsnuli. Ona je prva osoba koja je primila od Isusa poslanje navijestiti Uskrsnuće i ulazak Ocu, na svršetku njegova puta i njegova Izlaska. *Ode dakle, Marija Magdalena i navijesti učenicima: »Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao« (r. 18).*

Marija Magdalena je ushićena zaljubljenica u Isusa. Prošla je put nesavršenosti vjere i traženja Gospodina. Sada se osjeća neizmjereno prihvaćenom i ljubljenom od Isusa. Iznenadena je Isusovom dobrotom što se prvo njoj javio i izgovorio njezino ime. Prekomjerna ljubav prema Isusu čini ju navjestiteljicom radosne vijesti evanđelja. U Mariji Magdaleni skriva se poruka za sve nas. Božje darivanje je posvemašnje. Ono se očituje na neopisive i nepredvidive načine. Ono se očituje u svakom našem prihvaćanju života i smrti, u svakom našem dragovoljnom činu koji nadilazi ono što je čista računica, dati i primiti. Izići iz sebe, živjeti zanesenu ljubav, znači pronaći samog sebe i Boga. Bilo je potrebno da Isus umre. Bez te potrebe mi se nikada ne bismo mogli predati kako se to Isus predao za nas grešnike. Naš sluga Božji o. Gerard Tomo Stantić, karmelićanin, u svojoj meditaciji o neizmornoj ljubavi Božjoj koja je uskrisila Isusa, zapisuje: »Isus je rekao da može svoj život dati i oduzeti. Dao ga je kada je umro, ponovno ga je uzeo kada je uskrsnuo. Takvog čuda nije bilo, niti će ga biti. Zemlja se zatresla od radosti jer je Isus uskrsnuo. Moje srce odsada neka se za to miče, da Ga sva bića diče«. Razmatrajući o ushićenoj i prekomjernoj ljubavi Marije Magdalene koja, poput Zaručnice iz Pjesme nad Pjesmama traži Gospodina, otac Gerard zapisuje: »Tražim uskrslog Isusa kao Marija Magdalena!« Uskrsli Isus ostaje nedokučiv našem razumu i nevidljiv našim tjelesnim očima. Traži se vjera. Umrijeti ne znači ugasiti svjetiljku, već na stranu staviti lampu jer sviće uskrsna zora. Preko raspetog Krista tama se promijenila u svjetlost, smrt u život, prazna osama u puninu blizine, nemoć u moć. Uskrsli Gospodin naš je prethodnik u mucu i prethodnik u uskrsnuću. »Kao prosjaci ostavljamo ovaj svijet, a uskrsnut ćemo kao kraljevi i s Isusom kraljevati«, zapisuje o. Gerard.

SRETAN USKRS!

Snaga opraštanja

- *Opraštanje nije samo jednokratno djelo, ono treba biti stil života. I moja nutrina znade se buniti: On/ona me je povrijedio/la, ponizio/la, zašto bih mu oprostio. Nadam se da će se njemu/njoj isto dogoditi da i ja imam svojih pet minuta.*

Autor:
o. Antonio
Mario Čirko

Tema o opraštanju je često zanemarena i o njoj se izbjegava govoriti jer nas sve pogađa. Svatko od nas ima iskustvo da ga je netko od bližnjih ili netko drugi ranio, osobito kad se vidi nepravda. S druge strane možda smo mi nekoga ranili. Također ima još jedna kombinacija da moramo i sami sebi oprostiti. To je nekada najteže, no ako vjerujemo u Božje milosrđe, onda moramo vjerovati i u opraštanje po iskrenom pokajanju. Sve ostalo je grijeh radi nepovjerenja i odbacivanja Božje milosrdne ljubavi u Božju. Borba za autentičnim životom rađa i prigovorom savjesti da moramo mijenjati svoj život, da se tako lažno ne može zauvijek živjeti. To je nutarnji poziv na obraćenje.

Opraštanje nije samo jednokratno djelo, ono treba biti stil života. I moja nutrina znade se buniti: *On/ona me je povrijedio/la, ponizio/la, zašto bih mu oprostio. Nadam se da će se njemu/njoj isto dogoditi da i ja imam svojih pet minuta.*

Nije važno na koga smo kivni. Ako ustrajemo u tome, to će nas odvesti u gorčinu koja će zatrovati svaki vid našega života. Neopraštanje donosi duhovno siro-

maštvo, slabost i gubitak vjere, i ne dotiče samo nas, nego i sve u našem krugu. A najgore je ako smo međusobno zatrovani. To je kao bojni otrov koji kada se baci, zahvaća sve u okolici.

Negdje sam čitao kako neopraštanje dovodi do strašnog uništenja života onih koji nisu htjeli oprostiti. To je muka i pakao

kad se ne želi oprostiti. Isus zna ako se borimo u sebi. No problem je kada drsko ustrajemo u neopraštanju bez obzira što vidimo da nam se duhovni život urušava. No, opraštanje mijenja živote i čini da se prozori neba otvaraju.

Jedan je mudar stari propovjednik rekao: *Ako možeš moliti za svoje neprijatelje, možeš i sve ostalo.* Dok molimo za one koji su nam nanijeli bol, Krist

Dok molimo za one koji su nam nanijeli bol, Krist počinje uklanjati našu bol, našu želju da se branimo i naš tjelesni poticaj da vratimo milo za drago... Kad učinimo kako nas on vodi, duša nam se ispunja njegovim mirom.

počinje uklanjati našu bol, našu želju da se branimo i naš tjelesni poticaj da vratimo milo za drago. Ponekad je njegovo vodstvo da nazovemo, ili da se sastanemo s tom osobom licem u lice. Kad učinimo kako nas on vodi, duša nam se ispunja njegovim mirom.

KORIZMENI DUHOVNI SUSRET HRVATSKIH BRANITELJA

»Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat!«

- *Danas je naša Domovina zaboravila na prošlost i Boga koji nas je sačuvao da ne nestanemo kao narod. Ali mi smo ovdje malo stado koje želi ostati vjerno.*

Autor: V.Č.

Pod geslom: »Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat!«, pete korizmene nedjelje u remetskom svetištu priređen je duhovni susret hrvatskih branitelja. Misno slavlje predvodio je župnik o. Antonio Čirko. U propovijedi je između ostaloga rekao: »Dragi hrvatski branitelji, udovice i djeco naših poginulih heroja, braćo i sestre, mi živimo u jednom čudnom vremenu kada je postalo normalno jedan drugoga optuživati i osuđivati. Često optužbe dolaze sa strane onih kako bi prikrili vlastite propuste, nemarnosti ili zle postupke. Ti isti ljudi oko sebe okupljaju krug ljudi koji će ih podržati, koji će potvrđivati optužbe ili osuđivanja. Zato danas postoje mnoge grupe i grupice, mnoge stranke i strančice, mnogi ljudi bez osobnog identiteta i stava koji su se spremni prodati drugima samo da bi im bilo dobro.« Nadalje je župnik Čirko istaknuo da đavao stvara razdore tamo gdje se želi nešto dobro učiniti. Sjećamo se naše nedavne slavne prošlosti kada smo svi zajedno s krunicom u ruci i s oružjem koje je služilo za obranu, štitili vlastite domove, vlastite obitelji, nečije dijete, majke, bake i djedove, branili su se i nemoćni, bolesni... Bili smo jedno. Po tome nam je došla i sloboda koja je uključivala ključnu riječ koju je izgovarao svaki iskreni čovjek i vjernik: »Bože hvala ti!«. Danas je naša Domovina zaboravila na prošlost i Boga koji nas je sačuvao da ne nestanemo kao narod. Ali mi smo ovdje malo stado koje želi ostati vjerno.

U ovom vremenu u kojem živimo dolazi kao podsjetnik i glas savjesti Isusov primjer ljubavi i milosrđa prema jednoj

ženi koja je zatečena u preljubu. Masa ju želi kamenovati. Naslađuje se trenutkom njezinog javnog poniženja, ali i prilikom da Isusa dovedu u neugodnu situaciju. Po židovskom Zakonu ta žena mora biti kamenovana. Osjeća se trenutak napetosti. Isus preuzima situaciju, tišina je postala nepodnošljiva, ali Isus je miran, sagnut, te polako piše po tlu. Odjednom opet buka i galama i pritisak na Isusa. On ustaje i izgovara riječi koje su poruka i danas za svakoga od nas: »Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.« Žena iz evanđelja predstavlja svakoga od nas. Svaki čovjek koji griješi, osobito svjesno i namjerno je preljubnik pred Bogom jer se izdaje njegova vjernost. Ali po milosti dolazi spasenje.

Geslo našeg današnjeg susreta je tekst iz knjige Otkrivenja: »Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat!« (Otk 2,9) Bog nas ne želi osuditi, već osloboditi od grijeha. Nije danas lako živjeti u vlastitoj Domovini koja je rastrgana raznim zakonima, ideologijama, bezbožnim i lažnim kršćanima koji zauzimaju prva mjesta na raznim slavljima. Nije danas lako naviještati Istinu, ali ako želimo biti blagoslovljeni, ispunjeni ljudi moramo se ohrabriti da sačuvamo svoje dostojanstvo i našu pripadnost Isusu i Mariji.

Zato me raduje ova današnja duhovna obnova branitelja. Ovdje već godinama, vi dragi branitelji, udovice i djeco hrvatskih branitelja, u vrijeme došašća i korizme dolazite remetskoj Gospi, Zagovornici Hrvatske. Ovdje se ne dolazi na način svećanih parada i mnoštva bliceva te mnogih televizijskih kuća kako bi ovjekovječili neki događaj. Ovo svetište je tiho mjesto u koje se dolazi u skromnosti srca i ljepoti predanja svih slabosti, boli i radosti našoj nebeskoj Majci.

Papa Franjo će na jednom mjestu reći Bog nas ne pribija na naš grijeh, ne poistovječuje nas sa zlom koje smo počinili. Mi imamo jedno ime i Bog nas ne poistovječuje s nazivom grijeha kojeg smo počinili. Želi nas osloboditi i želi da i mi to isto hoćemo zajedno s Njime. Bog želi da se naša sloboda odvrati od zla i okrene dobru, a to je moguće s Njegovom milošću.

Neka nas sve prati Božji blagoslov i zagovor Advocate Croatiae - Zagovornice Hrvatske.

Sveti Ivan Pavao II. stvarao imidž Hrvatske

- *Ako mu je toliko bilo stalo do Hrvatske za života, onda nema razloga ne vjerovati da smo i u Nebu dobili istinskog zagovornika.*

Autor:
prof. dr. Božo Skoko

Obično svece doživljavamo kao izvanvremenske uzore i zaštitnike, koji su živjeli u davnim stoljećima, pa iako im se vjernici redovito mole i preporučuju, nekako se boje hoće li oni baš razumjeti naše vrijeme i njegove tegobe. No, proglašenjem svetim pape Ivana Pavla II., čiji blagdan slavimo 22. listopada, nekako se mijenja i percepcija svetaca. Imamo sveca, koji je živio među nama, čijim smo potezima svjedočili, koji se zauzimao za priznanje hrvatske države i borio za mir na ovim prostorima... U obiteljskim albumima mnogi imaju fotografije s njime, a u glavama nam još odzvanjaju njegove riječi izrečene na hrvatskom jeziku tijekom njegova tri posjeta Hrvatskoj. A ako mu je toliko bilo stalo do Hrvatske za života, onda nema razloga ne vjerovati da smo i u Nebu dobili istinskog zagovornika. Rijetke su nas pape »poznavali u dušu« kao taj naš slavenski papa, a gotovo ni jedan nije toliko pridonio našoj međunarodnoj prepoznatljivosti u svijetu kao Wojtyła. Zahvaljujući svome položaju, ali i karizmi te komunikacijskim sposobnostima, plijenio je pozornost globalne javnosti, a zahvaljujući stalnoj borbi za mir, napredak i pravednost postao je jedan od najvećih autoriteta suvremenog svijeta. Koristio je tu snagu kako bi pomagao različitim društvenim skupinama, ali i državama i nacijama u izvlačenju iz anonimnosti, ukazivanju na njihove probleme, promicanju njihovih posebnosti i vrijednosti... Tako je od početka svoga pontifikata 1978. postao i zagovornik Hrvata, o kojima se tada premalo znalo, a sami nismo bili u mogućnosti predstaviti se svijetu jer su teme nacionalnog identiteta u komunističkoj Jugoslaviji bile tabu.

Papino »brendiranje« Hrvatske

O važnosti papina »brendiranja« Hrvatske i jačanja našeg imidža u svijetu zahvaljujući njemu premalo je napisano, iako je tijekom svoga dvadesetsedmogodišnjeg pontifikata (do 2005.) posvetio Hrvatima više od 780 poruka, čestitki, zahvala i govora (ili ih je spomenuo u raznim obraćanjima upućenima svijetu). Među njima je i velik broj poruka koje se tiču hrvatskog identiteta, vjere, povijesnog hoda, sadašnjosti i budućnosti, te su nedvojbeno bile moćan alat u međunarodnom pozicioniranju Hrvata i Hrvatske. Analizirao sam sva ta obraćanja za poljski znanstveni časopis *Poznańskie-StudiaSlawistyczne* kako bi utvrdio kako je papa Ivan Pavao II. percipirao Hrvate i hrvatsku državu i kako ih je predstavljao svijetu te došao do zaključka kako je riječ o jednome od najboljih poznavatelja našeg identiteta te najuspješnijih promotora među svjetskim velikanima. Za razliku od aktualnog pape Franje, koji je fokusiran na čovjeka i društvene skupine, a ne na narode i njihove posebnosti, poznato je kako je papa Ivan Pavao II. uz zauzimanje za pojedinca, itekako vodio računa i o identitetu naroda. Tako su identitet i povijest Hrvata bili njegova česta tema. Gotovo da nema govora ili važnijeg obraćanja kroz koji nije provlačio neki od tih elemenata. Redovito je govorio o hrvatskom narodu kao prvom slavenskom narodu koji je prihvatio kršćanstvo i postao dio zapadno kršćanskoga civilizacijskog kruga te vjernom savezniku Svete Stolicе. Rado je ukazivao na osviještenost ranih hrvatskih vladara da se od Bizanta okrenu Rimu i prihvate savez s Kristovim namjesnikom. Posebno je cijenio stoljetnu odanost unatoč mnogobroj-

nim izazovima. Naglašavao je tešku sudbinu, odnosno patničku prošlost hrvatskoga naroda, te goleme žrtve za više ideale, pa i obranu Europe. Nije se libio prikazati hrvatski narod i kao žrtvu komunističkog režima te zala fašizma i nacizma, čijim je simbolom smatrao zagrebačkog nadbiskupa blaženog Alojzija Stepinca.

Uspoređivao poljski i hrvatski narod

Volio je uspoređivati hrvatski i svoj poljski narod. A jedna od poveznica je istinska pobožnost i odanost Gospi. Hrvate također predstavlja kao narod s bogatim kulturnim nasljeđem, tradicijom i običajima, ali i iseljenički narod. Zanimljivo je kako je doživljavao Hrvate i kao poveznicu istoka i zapada, odnosno susretište različitih kultura i vjera. Znao je često naglasiti kako je Hrvatska lijepa zemlja ponosnih ljudi.

Zanimljivo je kako su prvi kontakti Hrvata s budućim papom započeli još dok je bio krakovski nadbiskup pa je započeo pontifikat s priličnim poznavanjem hrvatske povijesti i izazovne sudbine u okvirima socijalističke Jugoslavije. Godine 1976. tadašnji zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić pismeno ga je izvjestio o početku devetogodišnje proslave jubileja »Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata«, a kardinal Wojtyła je uzvratio čestitkom, u kojoj hrvatski narod naziva bratskim te podsjeća na dodirne točke u povijesti hrvatskog i poljskog naroda, uključujući i zajedničke vladare te svetu braću apostole Ćirila i Metoda. Iste godine kardinal Wojtyła uputio je pismo kardinalu Franji Šeperu, koji je kao papin izaslanik u Solinu predvodio veliko slavlje tisućite obljetnice prve poznate Gospine crkve na hrvatskom tlu, što ju je izgradila kraljica Jelena. U tom pismu od 21. srpnja 1976. papa ističe sličnosti poljskog i hrvatskog naroda, te uloge žena u povijesti dva naroda (kraljice Jelena i Dabrowka). U istom pismu Gospu naziva »Kraljicom Hrvata i Kraljicom Poljaka« te ističe dva svetišta – ono u Solinu i Čestohovi. Dvije godine kasnije, nekoliko mjeseci prije nego će krakovski kardinal postati

papa, Krakov je pohodio zagrebački nadbiskup Kuharić, gdje je zajedno s Wojtylom predvodio radničko hodočašće u marijansko svetište Pyekari te održao propovijed na hrvatskom jeziku. Prema svjedočenjima sudionika, taj je susret dodatno produbio povezanost Hrvata s budućim papom.

Govor na hrvatskom jeziku

Prvi papin govor na hrvatskom jeziku, a u kojem govori i o hrvatskom identitetu, izgovoren je 30. travnja 1979. u bazilici Svetog Petra u Rimu, gdje je papa predvodio svetu misu s hrvatskim biskupima i hodočasnicima, slaveći 1100. obljetnicu izmjene pisama između kneza Branimira i pape Ivana VIII. te blagoslova što ga je daleke 879. papa uputio Branimiru i hrvatskom narodu. U tom govoru posvećenom stoljetnim

vezama Hrvatske i Svete Stolice, papa ponovno ističe poveznice između Hrvata i Poljaka te spominje »Bijelu Hrvatsku« koju naziva pradomovinom Hrvata i svojim zavičajem. Petnaest dana nakon spomenute proslave Branimirova jubileja u Rimu, papa je poslao pismo zagrebačkom nadbiskupu Kuhariću i hrvatskim vjernicima, a koje je bilo čitano po hrvatskim crkvama na domovinskom dijelu proslave. U pismu od 15. svibnja 1978. papa ponovno podsjeća na stoljetnu vjernost Hrvata Svetoj Stolicu te posebno naglašava ulogu kneza Branimira: »Nema sumnje, smjelo djelo kojim je knez Branimir u doba raskola između Istočne i Zapadne Crkve od Bizantskog Carstva svom dušom i srcem prešao na stranu Rima i Zapada, učinilo je stvarnost Hrvatske katoličkom.« Naglašavajući vjernost Hrvata papi, Ivan Pavao II. ju naziva to čudesnijom i pohvalnijom što je bila izvrnuta

Tijekom sva tri papina posjeta, Hrvatska je, uglavnom u pozitivnom kontekstu, bila jedna od glavnih vijesti u svim svjetskim medijima. Sveti Otac je tijekom trećeg pohoda Hrvatskoj otvoreno lobirao za ulazak Hrvatske u Europsku uniju, ističući kako će »bogata hrvatska baština pridonijeti učvršćenju Unije, bilo kao upravne i teritorijalne cjeline, bilo pak kao kulturne i duhovne stvarnosti«.

stoljetnim navalama te trpjela nevolje.

Završavajući devetogodišnju proslavu jubileja Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata, u Mariji Bistrici je 8. i 9. rujna 1984. održan Nacionalni euharistijski kongres – NEK. Tom prigodom je papa Ivan Pavao hrvatskim vjernicima uputio poruku putem Radio Vatikana, a potom i pismo, koje je bilo pročitano pred sudionicima Kongresa. Ondje među ostalim stoji: »Početkom sedmog stoljeća vaši predci, stigavši iz karpat-skog područja Bijeje Hrvatske – nedaleko od mog rodnog mjesta – dođoše u sadašnju vašu Lijepu Domovinu, stupivši u dodir s kršćanstvom, što se u ovim vašim krajevima već bilo duboko ukorijenilo još od apostolskih vremena. Zemlja natopljena krvlju solinskih, istarskih, sisačkih i tolikih mučenika, postala je domovinom vašeg naroda. Primajući krštenje i ispovijedajući

jedinu apostolsku, rimokatoličku vjeru, Hrvati dođoše također i u dodir sa zapadnom rimskom kulturom te postadoše tako sastavnim dijelom kršćanskih naroda Europe, koja se upravo tada oblikovala u duhovnu i kulturnu cjelinu...»

U pismu je papa ukazao i na niz elemenata hrvatskog identiteta: Hrvati su se odlikovali brojnim potomstvom, Hrvati bi trebali biti narod koji spaja i povezuje, hrvatske katoličke obitelji bi trebale promicati svetost, Hrvati su odani Majci Božjoj, povijest Hrvata je obilježena patnjom...

U posebnom pismu mladima pročitano na domovinskom slavlju Međunarodne godine mladih, u zagrebačkoj katedrali 27. listopada 1985. papa Ivan Pavao II. ponovno podsjeća kako je vjeru u Isusa Krista »hrvatski narod primio prije trinaest stoljeća, prvi među slavenskim narodima«. Istodobno je ukazao na posebno poslanje mladih Hrvata: »Vi mladi katolici, jer živite na susretištu Istoka i Zapada, u dodiru s različitim narodima i kulturama u zemlji, kao što je Jugoslavija (...), posebno ste pozvani da u potpunoj svijesti svoga vjerskog, kulturnog i nacionalnog identiteta razvijate dijalog s kršćanima drugih vjeroispovijesti, s muslimanima te s onima koji ne vjeruju«.

Obraćajući se mladima iz Zadarske nadbiskupije na svetoj misi u Rimu 14. prosinca 1985. papa se spomenuo i svoga prethodnika pape Siksta V. nazvavši ga »velikim dobrotvorom Hrvata«. A o drugom velikanu, kojeg Hrvati smatraju svojim, jer je rođen na području današnje Dalmacije – svetom Jeronimu, papa je govorio 21. listopada 1989. u prigodi posjeta crkvi i Papinskom hrvatskom zavodu svetog Jeronima u Rimu. U propovijedi ga je nazvao »vašim suzemljakom, velikim Dalmatincem, osobitim uzorom pobožnosti i služenja riječi«.

Papini pastoralni pohodi

Iznimno važni za »vanjsko brendiranje« Hrvatske, poglavito u katoličkom svijetu bili su posjeti pape Ivana Pavla II. 1994., 1998. i 2003., koji uvijek privlače pozornost svijeta. Pritom treba imati u vidu rijetkost činjenice da poglavar Katoličke Crkve u relativno kratkom povijesnom razdoblju pohodi više puta jedan narod, kao što je bio slučaj s hrvatskim narodom. Tijekom sva tri papina posjeta, Hrvatska je, uglavnom u pozitivnom kontekstu, bila jedna od glavnih vijesti u svim svjetskim medijima. Sveti Otac je tijekom trećeg pohoda Hrvatskoj otvoreno lobirao za ulazak Hrvatske u Europsku uniju, ističući kako će »bogata hrvatska baština pridonijeti učvršćenju Unije, bilo kao upravne i teritorijalne cjeline, bilo pak kao kulturne i duhovne stvarnosti«. Papa je tijekom prva dva posjeta pozvao hrvatski narod i na praštanje te otvorenost prema drugima.

Nakon prvog posjeta Hrvatskoj, Ivan Pavao II. na općoj audijenciji u Rimu 14. rujna 1994. dao je ponajbolji opis hrvatskog kršćanskog identiteta ističući sve ključne poveznice Hrvata i Svete Stolice: »Hrvatski narod bio je prvi slavenski narod koji se susreo s kršćanstvom: za njegovu su evangelizaciju, koja je počela već u VII. stoljeću, skrb vodili misionari

pristigli iz Rima, a ta je evangelizacija osjetila i blagotvorni utjecaj svete braće Ćirila i Metoda, apostola Slavena. Hrvatska je nacija vrlo rano uspostavila odnos jedinstvenog zajedništva sa Svetom Stolicom, što se postupno razvijalo i produbljivalo tijekom stoljeća. Papa Ivan X. obratio se prvome hrvatskom kralju Tomislavu nazvavši njegove podložnike »najposebnijim sinovima Svete Rimske Crkve«. U doba Otomanskog prodora u Europu Lav X. je Hrvatima udijelio naslov »Najčvršći štit i predziđe kršćanstva«. To je naslov koji je imao svoje veliko i pravo značenje u povijesti vjere i svetosti koje je hrvatski narod znao ostvarivati i što vrlo lijepo pokazuje i u devet stoljeća života zagrebačke Crkve.«

Beatificirao Stepinca unatoč žestokim otporima

U listopadu 1998. na svome drugom pohodu Hrvatskoj u Mariji Bistrici proglasio je blaženim kardinala Alojzija Stepinca, koji je »služeći Bogu i narodu« tijekom Drugog svjetskog rata i komunističkog poraća postao simbolom pravednosti i mučeništva. Papa je beatificirao Stepinca unatoč žestokim otporima mnogih koji u to vrijeme nisu libili optuživati kardinala za nacionalizam i ustaštvo zbog njegove pozicije na čelu Crkve u Hrvatskoj u doba Nezavisne države Hrvatske. Time je pridonio rasvjetljavanju tog dijela hrvatske povijesti te osvijetlio kardinalov lik u svjetlu mučeništva te borbe za najugroženije i dostojanstvo svakog čovjeka. Na povratku iz Hrvatske, na općoj audijenciji u Vatikanu, 7. listopada 1998. papa je analizirao svoj pohod Hrvatskoj te je simbolično opisao blaženog Stepinca ali i hrvatsku povijest: »U njegovu je liku sažeta cijela tragedija koja je pogodila Europu tijekom ovoga stoljeća, obilježena velikim zlima fašizma, nacizma i komunizma«.

Iščitavajući obraćanja pape Ivana Pavla II. posvećena Hrvatima ili upućena hrvatskom narodu, definitivno možemo zaključiti kako se pokazao jednim od boljih poznavatelja hrvatskog identiteta te postao jedan od najvećih i najutjecajnijih promotora tog identiteta među svjetskim velikanima. Od njega možemo učiti kako se i sami možemo mudrije predstavljati kršćanskome svijetu.

DAN O. VJENCESLAVA MIHETECA

»Ljudi, budite si dobri kao što je i Vama dobar Otac nebeski. I pozdravite doma!«

- *Prigrlio je i uvažavao sve ljude i njihove običaje. Sve njih koji su iz svih kuteva Lijepe naše i iz dijaspore prišli k nama u naše prelijepo zagrebačko prigorje.*

Na prostoru parka o. Vjenceslava Miheteca, 9. veljače okupili su se vjernici kako bi se prisjetili o. Slaveka i njegove neizmjerne ljubavi prema Majci Božjoj i tom prigorskom kraju. Tom prigodom predstavljena je i nova zbirka pjesama - Pjesme Majci Božjoj Remetskoj u čast.

O. Slavek cijeli svoj život i životnu snagu posvetio je Majci Božjoj Remetskoj. Posvetio ga je svom rodnom kraju, svom zavičaju, našim običajima, našoj narodnoj nošnji, našem pjesništvu i našem predragom i ljubljenu »kaj-u«.

Prigrlio je i uvažavao sve ljude i njihove običaje. Sve njih koji su iz svih kuteva Lijepe naše i iz dijaspore prišli k nama u naše prelijepo zagrebačko prigorje. Svu svoju duhovnu, umnu i fizičku snagu koristio je da se za naše buduće generacije sačuva kršćanska vjera, jezik, običaji i sve ono lijepo i dobro što krase naše zagrebačko prigorje. Da sve to ostane živjeti s nama – u našim srcima, mislima i dušama.

Cijela svečanost započela je zajedničkom molitvom krunice svih okupljenih, a zatim nakon pozdrava kojim nas je Slavek često znao pozdraviti - »Falen Isus i Marija i falen Bog«, o. Ilija Tipurić udijelio je blagoslov i par toplih riječi. Zatim se parkom razlegla premila nam pjesma »K suncu prosi vsaka roža«.

Nakon molitve i pjesme koje su nam zagrijale duše na taj hladni dan, Teodora Živković ukratko je predstavila novu zbirku pje-

sama o Majci Božjoj Remetskoj. Dobar dio tih pjesama prikupio je upravo o. Slavek, ali su iz raznih izvora pronađene i neke druge i dodane njima te sve skupa sabrane u prekrasnu zbirku koja svjedoči o značenju Majke Božje Remetske za naš narod. Dvojica pjesnika – gospodin Ivan Milčec-Ivek, naš bukovački kajkavski pjesnik i gospodin Pejo Šimić, hrvatski i bosansko-hercegovački pisac i pjesnik – imali su prigodu pročitati nam svoje pjesme objavljene u zbirci.

Završni dio službenog dijela okupljanja bila je »Fala« koju su zajednički izveli HSPD Podgorec, KUD Frankopan, župni zbor i KUD Bukovac.

Na samom kraju okupljeni su pozvani okrijepiti se kuhanim vinom, čajem i domaćim delicijama koje su spremile vrijedne bukovačke i remetske domaćice.

*Autorica:
Željka Kadić*

S druženja smo kućama pošli prebirući drage nam riječi kojih smo se svi spominjali i koje nam još uvijek zvone u srcima: »Ljudi, budite si dobri kao što je i vama dobar Otac nebeski. I pozdravite doma!«

Dana 11. veljače 2017. godine, na uočnicu dvogodišnjice smrti, na Letrščaku (danas: IX. Bukovački ogranak), na Bukovcu di se i rodil otkriveno je spomen obilježje našem Slaveku – ocu karmelićaninu, ljubitelju zemlje i roda, vjernom štovatelju dragoga Boga. Tu se tada u velikom broju okupilo staro i mlado, »domaće« i »dotepence«...

Točno godinu kasnije, 11. veljače 2018. godine, na uočnicu trogodišnjice smrti, na isti su se prostor opet krenuli slijevati mještani i njihovi prijatelji, svi u čijim je srcima naš Slavek ostavio traga. Povod ponovnog okupljanja bilo je proglašenje parkom o. Vjenceslava Miheteca. U srcima je opet gorio žar zajedništva koji pomalo rađa želju da ovakva okupljanja na tom lijepom prostoru postanu tradicionalna ...

Govor o. Ilije Tipurića

Resila ga skromnost

»O. Vjenceslava u zajedništvu života veoma sam dobro upoznao. Živjeli smo i djelovali zajedno dugi niz godina. Mogu reći da u njegovoj skromnosti njemu ne bi bilo do ovoga okupljanja. Ali također znam da uvijek kad se okupljao narod Božji da bi rekao, kako nekad tako i danas, da učvrstujemo vjeru i volimo dragu Domovinu, da se po nama slavi dobri Bog, njegova ljubav i dobrota prema svakom čovjeku. Zato upravo iz poštovanja prema njemu, danas su okupljeni mnogi župljani i mještani ovoga i okolnoga kraja, kao i njegov dragi Bukovac. O. Vjenceslav imao je želju da remetsko svetište postane i bude istinska duhovna oaza Zagreba. Uz duhovnu obnovu, radio je i na vanjskoj obnovi. Raduje me da smo nedavno ostvarili njegovu ideju obnove »belih kipova« pored remetske škole. Svakim prolazak pored kipova Marije i arkandela pobuđuje pobožnost i znak spasenja po Mariji.

Danas kada obilježavamo njegov dan, uoči njegove obljetnice smrti 12. veljače, imamo promociju knjige pjesama Majci Božjoj remetskoj čiju je većinu pjesama prikupio o. Vjenceslav. Pjesme različitih pisaca veličali su u stihovima Majku Božju remetsku koja neka svima bude zajednička zagovornica. U ime župnika koji se sa župljanima nalazi na hodočašću, u ime samostana Majke Božje remetske i ovdje nazočnog priora o. Stjepana Vidaka i u svoje ime, zahvaljujem svim organizatorima ovog događaja: Stanku Gačiću, Željku Rusanu, Ivanu Daskalu i svima vama okupljenima.

Također zahvaljujem našem gradonačelniku Milanu Bandiću na svemu što čini za naše Remete i svetište. Pozdravljam njegovu izaslanika Stipu Zebu, pozdravljam predstavnike gradske četvrti Maksimir gdje se u ime predsjednika četvrti nalazi njegova zamjenica Livija Butući. Hvala na svemu što činite za ovaj kraj. Neka ovo naše današnje okupljanje bude na izgradnju našega zajedništva i još jače povezanosti među nama. To bi o. Vjenceslav sigurno posebno volio. Bog vas blagoslovio. Hvala još jednom.»

HODOČAŠĆE POVJERENJA NA ZEMLJI U MADRIDU

Kako hrvatska katolička mladež može izgledati?

- *»To zajedništvo i jedinstvo mladih je upravo ono što je brat Roger želio postići, toliko mladih na jednom mjestu, okupljenih u vjeri, molitvi i pjesmi, nikoga ne ostavlja ravnodušnim!«*

Taizé kao kršćanska ekumenska zajednica koja je osnovana 1940. u Francuskoj okuplja ljude svih kršćanskih nominacija.

Svake godine od 1978. u jednom europskom gradu održava se Hodočašće povjerenja na zemlji, tj. novogodišnji susret mladih. Prošle godine organiziran je u Madridu. Remetska župa je nakon 32 godine organizirala odlazak na Taizé susret. Četrdeset osmero mladih iz zagrebačkih župa pod vodstvom br. Joška Purka krenulo je 26. prosinca rano ujutro iz Remeta za Madrid. O. Danijel Čolo slavio je misu za sve polaznike, ali i roditelje i rodbinu koji su ispraćali svoje najbliže na desetodnevno putovanje.

Zabilježena svjedočanstva

»Potaknuti ranojutarnjim riječima ohrabrenja krenuli smo prema Padovi koja je bila naše prvo stajalište. U Padovu smo stigli u poslijepodnevnim satima. Nismo se zadržali dugo, međutim dovoljno da obiđemo prekrasnu baziliku sv. Antuna Padovanskog te predahnemo, odmorimo i popijemo kavu.

Vrijeme u busu kratili smo pjevanjem pjesama, natjecanjem u kvizu, nakon kojeg su uslijedile i nagrade za one najuspješnije! Ako se pitate kako izdržati toliko dugo u vožnji autobusom, znajte da pod vodstvom odličnih vozača i super ekipe nikad nije bilo dosadno. U večernjim satima stigli smo u karmelićanski samostan i svetište Malog Isusa u Arenzanu. Arenzano je talijanski grad na obali Ligurskog mora. Srdačan i topao doček braće karmelićana nakon cjelodnevnog puta utisnuo nam se u sjećanja. O. Michelle bio je zadužen za gostoprimstvo te nas je proveo po samostanu i crkvi i pokazao nam impresivnu izložbu jaslca smještenu unutar samostana. Upoznao nas je i s povijesti karmelićana u Italiji. Nakon noćenja u dvoranama te doručka i pozdrava s braćom karmelićanima, krenuli smo put Montpelliera u Francuskoj.

U francuski grad Montpellier stigli smo 27. prosinca te ostali u tom francuskom gradu do kasnih večernih sati. Pod vodstvom Hrvata koji dugi niz godina živi u Francuskoj upoznali smo povijest grada, francusku kulturu te francusku povijest. U svakom slučaju, nezaboravan vodič! U kasnovječernjim satima uputili smo se prema našem krajnjem odredištu Madridu. Naime, vožnja od prelaska granice između Francuske i Španjolske pa do španjolske metropole trajala je u prosjeku desetak sati, tako da smo tu noć prespavali u busu.

Konačno, oko podneva 28. prosinca stigli smo u Madrid! Tamo smo se razdvojili po grupama. Uobičajeno je da se grupa razdvoji po cijelom Madridu tako da se kroz tih nekoliko dana upozna što više mladih iz cijele Europe i svijeta.

Bili smo smješteni po obiteljima, dvoranama i samostanima. Pravi doživljaj je kada se navečer ili tijekom dana nađemo u gradu i puni impresija jedni drugima prenosimo dojmove koje smo stekli, okruženi ljudima iz drugih naroda te domaćinima.

Tijekom dana sudjelovali smo na radionicama i molitvama u cijelom Madridu. Dijeljenje čaja ili vruće čokolade organizirano je oko podneva. Večernje molitve poseban su doživljaj. Na madridskom velesajmu Ifemi svaku večer dijelila se topla večera te ručak za sutradan. Nakon večere uslijedila je zajednička Taizé molitva za sve sudionike susreta.

To zajedništvo i jedinstvo mladih je upravo ono što je brat Roger želio postići, toliko mladih na jednom mjestu, okupljenih u vjери, molitvi i pjesmi, nikoga ne ostavlja ravnodušnim!

Dane u Madridu provodili smo u obilasku samog grada, crkava, stadiona, muzeja te brojnih drugih znamenitosti.

Na Staru godinu održani su regionalni susreti za sudionike, po državama. Tako je održan i regionalni susret za sve Hrvate. Zajedničku misu predslavio je zagrebački studentski kapelan don Damir Stojić. Godinu 2019. dočekali smo u župama u kojima smo bili smješteni zajedno s ostalim mladima iz raznih dijelova Europe te župljanima tih župe koji su nas gostoljubivo i srdačno ugostili te sam doček 2019. učinili pamtljivim još dugo, dugo! Na Novu Godinu, nakon pozdrava s našim domaćinima i Madridom, krenuli smo prema Francuskoj i gradu na francuskoj obali, Marseilleu. Noć smo prespavali u autobusu, a rano ujutro bili smo u Marseilleu. Vrijeme je bilo jako vjetrovito, ali sunčano. Nakon doručka, dan smo proveli u zajedništvu, smijehu te se, iako nismo imali vodiča, dobro upoznali s arhitekturom, izgledom i posebnostima Marseillea. Marseille je bio naša zadnja destinacija prije samog povratka u Zagreb. Unatoč brojnim dogovorštinama, što u Madridu što putem, i nedaćama poput vjetra, generalni zaključak

Kyiz u busu

Podnevna molitva u katedrali u Madridu

S ostalim sudionicima

je bio da smo se doista odlično proveli. Dokazali smo sebi, ali i svima kako hrvatska (katolička) mladež može izgledati. Jer upravo u danima kad svi volimo biti u zajedništvu obitelji i najbližih, mi smo se na deset dana uputili na drugi kraj Europe, proveli ga u zajedništvu s mladima, nasmijali se do suza te postali bogatiji za jedno veliko životno iskustvo, a možda najvažnije, bogatiji za prijateljstva koja će sigurno trajati još jako dugo, neovisno o tome jesu li počela u Madridu ili prije Madrida! Potičemo sve mlade župljane da se odazovu na ovogodišnji Taizé susret koji će se krajem ove godine održati u poljskom sveučilišnom gradu Wrocławu. Budite dio ove prekrasne priče te neka vam ovo zajedništvo i ovakvi susreti budu snaga za cijelu godinu!»

*S ostalim sudionicima i
domaćinima*

Večera u Madridu

Kršćanska autentičnost

U listopadu prošle godine o. Danijel Čolo započeo je ciklus kateheza za odrasle, posebice za bračne parove jer je glavna tema – bračni odnos/bračna ljubav. Te su kateheze nastavljene i kroz ovu godinu. Tema siječnju bila je – *Graditi kuću s Gospodinom* – u okviru koje su sudionici promišljali kako živjeti autentičan kršćanski život i svjedočiti Krista u svakodnevnom okruženju.

Za skladan život ljudske zajednice kompromis je jako važan, ali kršćani trebaju razlučivati situacije u kojima je ili nije moguće činiti kompromise. U tome pomaže Duh Sveti čije darove treba neprestance koristiti. Pri tome se nailazi na razne izazove jer se okolina ponekad ne slaže s takvim stavovima, a naročito ih je teško braniti u obiteljskom/rodbinskom okruženju. Bez obzira na javno društvenu angažiranost nijedan čovjek ne bi smio zanemariti svoje obiteljske dužnosti. Obitelj je temelj društva i ako »kormilarenje« svojim obiteljskim brodom prepusti nekom drugom – npr. muž ženi ili žena mužu – teško može biti društveno vjerodostojan?

Tema veljače bila je »*Imati djecu*«, a obuhvatila je pitanja od bračne čistoće, kontracepcije, otvorenosti životu, začeca djece, preko pobačaja pa do umjetne oplodnje.

Svima koje je tema zainteresirala preporučena je i dodatna literatura poput enciklike pape Ivana Pavla II – *Donum Vitae* i *Evangelium Vitae*, Muško i žensko – stvori ih (teologija tijela Ivana Pavla II), Ljubav i odgovornost (Ivan Pavao II) te neke pojednostavljene verzije knjiga o teologiji tijela kao npr. *Teologija tijela za nju/za njega* (Jason Evert), *Teologija tijela za početnike* (Christopher West), *Otvoreno o*

seksualnosti i braku (Christopher West) te povrh svega savjetovanje s nekim duhovnikom otvorenim i posvećenim temi.

Naposljetku ili zapravo još bolje – prije svega – prepustiti se Božjoj providnosti kroz molitvu kojoj pristupamo čista srce. Zapreke Božjem djelovanju često mogu biti i duhovne prirode, pa najprije treba pristupiti čupanju korova koji nam obrasta srce ... i ovdje su svi slobodni potražiti pomoć duhovnika.

Autorica:
Željka Kadić

SLAVNO OTAJSTVO KRUNICE

(autorica: Snježana Telebuh)

1.DESETICA...KOJI JE OD MRTVIH USKRSNUO.
U RANU ZORU USKRSNU
NA POMOLU NOVOGA DANA
NOVI, VJEČNI ŽIVOT PRSNU
IZ TVOJIH KRVAVIH RANA.
PREOBILNA SVJETLOST ZA NOVO DOBA
ODMAKNULA JE KAMEN S TVOJEGA GROBA.
BOŽJIM DAROM VELIČAJNA SNAGA
ZAUVIJEK TI TIJELO OSLOBODI VERIGA.

I DOĐOŠE VJERNE ŽENE
JER ONE SU VEĆ ZNALE
DA LJUBAV NIKADA NE VENE,
DOĐOŠE DA BI GA POMAZALE.
NO U GROBU NJEGA NEMA VIŠE
U GROBU ANĐEO GOVORI
- ISUS PONOVRNO S NAMA DIŠE.

POŽURIŠE ONE DA VIJESTI JAVE APOSTOLIMA
ONI TO ISPRVA NAZVAŠE GLUPOSTIMA.
VJERA U NJIH JOŠ NE BIJAŠE ČISTA,
PA OČIMA SU GLEDALI MRTVOGA KRISTA.

ONDA JE ISUS, ŠTO DA SE RADI,
PONOVRNO MORAO VJERU DA IM GRADI.
UKAZAO SE NJIMA, A POSEBNO TOMI
I ON SE SKRUŠENO U SUZAMA SLOMI.

SLIJEPO VJEROVATI NIKOM NIJE LAKO
O BOŽE, MENE NE ISKUŠAJ TAKO.
JA SAM SAMO ONA KOJA ŽELI SHVATITI,
TVOJ PUT, ISTINU I ŽIVOT PRIHVATITI.
POMOZI MI, ŽELIM SE OBRATITI,
SVO POVJERENJE TI DATI, TEBI SVE PREDATI.

2. DESETICA....KOJI JE NA NEBO UZAŠAO.
ONOGA DANA KAD SI NA NEBO UZAŠAO
BOGU OCU S DESNA SI SE NAŠAO
TU JE ODUVIJEK BIO DOM TVOJ
A OBEĆAO SI DA ČEŠ PRIPRAVITI I MOJ

PRIPRAVI MI GOSPODINE MEĐU VJERNIMA MJESTO
KAJEM SE ZBOG GRIJEHA I MOLIM TI SE ČESTO
O TEBI ČESTO MISLIM I PJESMAMA TE HVALIM
ZA SVA BLAGA I DAROVE PONIZNO ZAHVALIM
NE ZABORAVI ISUSE MOJE DRAGE I MILE
S KOJIMA SE LJUBILO, RADOVALO ILI SUZE LILE

3. DESETICA...KOJI SI DUHA SVETOG POSLAO.

DAREŽLJIV JE I MUDAR NAŠ BOG
KAD NAM JE POSLAO SINA SVOG,
SINA JEDINOGE, LJUBLJENOG.
A ODMAH S NJIM DUHA SVETOGE,
DUHA SILNOGA, BOGA ŽIVOGE,
NAJVEĆU TAJNU BOGA TROJEDINOGE.

TKO SI, ŠTO SI?
GDJE SI I KADA?
OTAJSTVO TO JE
KAO LJUBAV, VJERA I NADA.

DUŠE SVETI ŠTO U MOM SRCU TIHO KUČAŠ,
ODŠKRINI U MOJOJ DUŠI VRATA,
NEKA POTEČE SLOBODE RIJEKA,
NEK' SUKNE IZ NJE LJUBAVI VATRA,
NEKA IZ NJE MLADICE NIKNU,
I NEK' SE VINU DO NEBESA,
NEKA JE TAMO POVEDE
I OVA MOJA MALA PJESMA.

4. DESETICA...KOJI JE TEBE DJEVICE NA NEBO UZEO.

NEMA VIŠE BOLI ŠTO TI SRCE SLAMA
IPAK U JEDNOM TRENU, OSTALA SI SAMA,
BEZ RODITELJA, BEZ MUŽA, BEZ SINA,
SVI POĐOŠE PUT NEBESKIH VISINA.
A ŽIVJETI SE MORA JER ŽIVOT JE DAR
I DIVAN, I NESNOSAN, I LOŠ, I DOBAR.
I DOK TE ŽIVOT NA ZEMLJI DRŽI
I ZRAK TVOJIM PLUĆIMA KRUŽI,

SRCE KRV TIJELOM TJERA,
SNAGU TI DAJE ČVRSTA VJERA.
ZATO SI MAJKO RAŠIRILA RUKE,
NE BIJAHU UZALUD TVOGA SINA MUKE,
LJUBAV KOJU SI ZA NJEGA IMALA,
CIJELOME SI SVIJETU DALA,
ZBOG ONOG KOJEG SI VOLJELA,
SVU SI DJECU POSVOJILA.

DOĐITE DJECO ZA NJEGOV STOL,
SJEDNITE, KLEKNITE, PREDAJTE MU
SVOJU BOL,
NEK VAS KRIJEPI DUHOVNA HRANA,
ZA SVE LJUDE NEBESKA MANA,
A KAD DOĐE SMRTNI ČAS,
MAJKA ĆE VJERUJTE, MOLITI ZA VAS.

5. DESETICA...KOJI JE TEBE DJEVICE NA NEBU OKRUNIO.

POSTOJI SAMO JEDNA KRALJICA,
BLAGA I PONIZNA SRCA,
NJEŽNOG TOPLOG LICA,
NEBESKA DJEVICA.

POSTOJI SAMO JEDNA KRALJICA MAJKA,
NIJE TO REKLAMA NITI BAJKA,
SAMO ONA KOJA JE ZA BOGA SVE
PODNIJELA.
DUŠOM JE I TIJELOM U NEBO DOSPJELA.

POSTOJI SAMO JEDNA KRALJICA NEBA,
KOJA TE ZOVE, KOJA TE TREBA,
DOĐI DA TE SINU SVOJEM PREDI,
DOĐI I NE BRINI,
ONA TE PRATI, ONA TE GLEDA.

Zadnja pošta Remete

Autor:

Zlatko Šušnić

Pošta u Zagrebu funkcionira od 1848. godine, bilo je potrebno točno sto godina da se u ondašnjem selu Remete otvori pošta. U Spomenici župe Remete župnik Leopold Rusan zapisao je da je 10. srpnja 1949. godine otvorena pošta Remete u D. Bukovcu k.br 1, danas Bukovačka c. 317, a onda granica D. Bukovca, Gornjeg Bukovca i Remeta s brojem 103. Župnik je zabilježio da su sada dvije pošte u župi, tj. Remetska i u Zvečaju pošta Gračani. Pošta je otvorena u prostoru kuće obitelji veleposjednika Žigrović, koja je tada bila ljetnikovac s vinogradom. Još i danas postoji prostor u kojem je bio poštanski ured, još su na prozorima rešetke koje su štatile ured od provala i pored njega prostor za skladište. Prva poštanska službenica bila je gospođa Anica Bartolić, supruga dr. Juraja Bartolić koji su sa sinčićem Juricom stanovali u kući do poštanskog ureda. Gospođa Bartolić, sjećam se bila je vrlo savjesni službenik, svakome na usluzi, a naročito našim ljudima koji su bili slabije pismeni, uvijek je pomagala da bi na pismima bile točne adrese, a najviše kod slanja paketa našim mladićima koji su služili vojsku diljem bivše države.

Radni uvjeti bili su vrlo skromni, grijanje s pećicom na drva, a u skladište se ulazilo s dvorišne strane gdje je bio i ulaz u poštanski ured, poštanski auto dva puta u tjednu dovozio bi i odvozio poštu.

Pošta je iz tog prostora preseljena u stari Društveni dom na Vincu. Prije uvođenja poštanskih brojeva na pismima i paketima pisalo se: ZADNJA POŠTA REMETE, a 1971. uveden je poštanski broj 41050 Remete Zagreb, te je 1995. uveden novi poštanski broj 10050 Zagreb Remete, a nakon ukidanja pošte u Remetama uveden je opet novi poštanski broj 10000 Zagreb. Od godine 1986. pa do 2001. u poštanskom uredu radila je naša bukovačka Jagoda Kontek, a od njezinog odlaska pa sve do zatvaranja, radile su druge službenice. S poboljšanjem uvjeta u novom prostoru, novog društvenog doma od 2010. godine predviđen je prostor i za poštanski ured, ali kako je ured bio ranije privremeno zatvoren, unatoč peticije i 700 potpisa za ponovno otvaranje pošte, a nakon nekoliko pljački pošta je zatvorena u veljači 2007. godine. Došla su nova vremena, telefoni u kućama, mobiteli u rukama, poruka mobitelom sve više, a pisama i čestitaka upućenih poštom sve je manje, slanje paketa nestalo i plaćanje računa se promijenilo, zaista su došla neka druga vremena.

Otvorenje hodočasničke i proštenjarske godine

Na Uskrsni ponedjeljak procesijom i misnim slavljem otvara se hodočasnička i proštenjarska godina. Pokojni Leopold Rusan - 47 godina remetski župnik, začasni kanonik i papinski prelat, zapisao je u spomenici Župe, od 1930. pa do svoje smrti 1963., da su mnoga hodočašća i zavjetne procesije običnog vjerničkog naroda - ukupno oko 150, a posebno one koje je vodio ordinarij nadbiskup zagrebački dr. Alojzije Stepinac, kao i mnogih drugih biskupa koji su dovodili mnoštvo u remetsko Svetište s različitim molbama, a najviše za mir. Prema zapisima župnika Rusana, remetska crkva kao svetište, posvećena Gospi Remetskoj kojoj se pripisuju mnogi epiteti, a koji su proizašli iz čuda koja su zapisana i oslikana ispod pjevališta u crkvi.

Kroz vrijeme koje je zapisivao župnik Rusan mnogo puta je Čudotvorka Remetska bila obdarena oproštenjima od Svete Stolice. Župnik Leopold Rusan zapisao je 11. rujna 1943 godine: »Nema dana da ne bi nekoliko osoba došlo M.B.Remetskoj«, a o tome i danas svjedoče karmelićani.

Zlatko Šušnić

Hodočašće u Guadalupe

Narod radosti u Majčinu zagrljaju

- *Papa Franjo navodi svoje iskustvo Guadalupske Gospe: »Često, kada osjetim bojazan od nekog problema, ponavljam si Gospine riječi upućene Juanu Diegu: Ne boj se, zar nisam tu ja, koja sam tvoja majka?... Katkada stanem pred njezinu sliku i gledam je, osjećam da je Majka, da pazi, da štiti, vodi naprijed narod, obitelj, da te nježno miluje i uklanja strah.«*

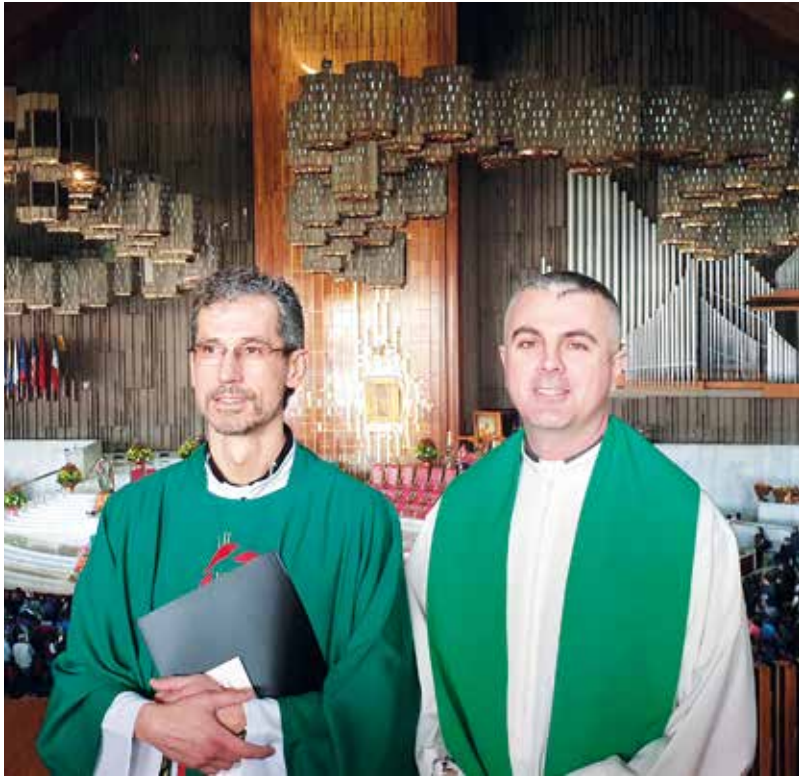

Marijanska svetišta diljem svijeta privlače hodočasnike, pa tako donosimo putopis hodočasnika iz remetske župe. Hodočastili su u Meksiko u marijansko svetište Guadalupe gdje je od 122 milijuna stanovnika 81% katolika.

Devet dana boravka u Meksiku pomoglo nam je da upoznamo povijest, duhovnost i milosno Božje djelovanje za ovaj narod koji je nastao kroz povezivanje Asteka i Španjolaca u meksički narod. Poznato svetište Presvete Djevice u Guadalupe spominje se 1531. godine. Kao i ostala marijanska svetišta, sjecište su brojnih vjernika diljem svijeta. Prema izvorima Gospa se ukazala jednom Indijancu Juan Diegu, te je učinila čudo poveznice španjolskog naroda i lokalnog naroda. Marija je donijela mir i poveznicu. Marija se u Guadalupeu očituje posebno kao Majka. Na primjer, u Lurd se dolazi moliti Gospu za zdravlje, u Fatimi se moli za obraćenje, a u Guadalupe se dolazi radi susreta s Marijom kao Majkom! Zapravo u svim se svetištima moli za zdravlje. Papa Franjo navodi svoje iskustvo Guadalupske Gospe: »Često, kada osjetim bojazan od nekog problema, ponavljam si Gospine riječi upućene Juanu Diegu: Ne boj se, zar nisam tu ja, koja sam tvoja majka?... Katkada stanem pred njezinu sliku i gledam je, osjećam da je Majka, da pazi, da štiti, vodi naprijed narod, obitelj, da te nježno miluje i uklanja strah.«

Blažena Djevica Marija je važnu ulogu imala kao nadahnuće i zagovor i u novijoj meksičkoj povijesti koje je ispunjeno krvavim progonima Crkve i kršćana, ali i mnogim svecima kao što su: sveti Sebastijan Aparicio, blaženi Miguel Augustin Pro, sveti Jose Sanchez del Rio...

Guadalupe

Guadalupe

Guadalupe

Guadalupe

Crkva Sv. Obitelji

Dan po dan!

Prvi dan našeg boravka u Guadalupe, kad smo slavili Svetu Misu u svetištu, rečeno nam je da ćemo imati Misu u jednoj od kapelica. Mnogi su pomislili da je to jedna od nekih manjih zatvorenih kapelica, no umjesto zatvorenog prostora, naišli smo na kapelicu koja se smjestila na balkonu svetišta s kojeg se pruža pogled na čudotvorni Gospin lik. To je bio poseban osjećaj i suze radosnice potekle su s lica mnogih. Osim toga svetišta, pohodili smo svetište Octolanske Gospe, koje iako je skromnije, ali odiše posebnom tišinom i mirom, te podsjeća na naše remetsko svetište, posebno se usjeklo u srce svakom od nas. Ukazanja u Ocotlanu započela su 27. veljače 1541. kada se Gospa ukazala Juanu Diego Bernardinu. To je bilo za vrijeme velikih suđenja i nevolja za Indijance grada Tlaxcale. Rat, politički nemiri i brojna zla izazvali su velike patnje. Kao odgovor na golemu patnju, bio je odgovor Blažene Djevice Marije: »Moje srce uvijek želi pomoći onima koji pate. Moje srce ne može podnijeti toliko boli i patnje među ljudima bez da ih ozdravlja.« Juan Bernardin i franjevci pronašli su u gorućem stablu kip Majke Božje kao što je Ona prethodno navijestila u poruci. Gospa je pokazala Juanu izvor vode: »Ne samo da će se tvoji rodbina i prijatelji izliječiti nego i svi oni koji to piju. Znajte da će se, ako pijete samo jednu kap, bolesni ne samo izliječiti, već će dobiti savršeno zdravlje!« U Meksiku se može čuti da se voda ne pije osim u svetištu Naše Gospe Ocotlanske. Voda je svježja i hladna, znakoviti podsjetnik na Božju milost. Ne moram spominjati da smo svi ponijeli sa sobom vodu s ovog izvora.

Iza lažnog sjaja - siromaštvo

Glavni grad Ciudad de México koji sa svojom okolicom ima 22 milijuna stanovnika, u centru grada preko ogromnih modernih nebodera i skupih trgovačkih centara i restora-

na pruža lažnu sliku obilja. Dovoljno je otići nekoliko kilometara dalje i polako ulaziti u realnost te zemlje gdje oko 90% stanovništva živi skromno i siromašno. Prosječna plaća je oko 200 dolara. No unatoč svega na ulicama je uvijek puno radosne djece i često se čuje muzika. Sve to pokazuje da istinska sreća proizlazi iz slobodna srca, a ne materijalnog obilja koje nikada nije garancija sreće ako se ne upotrebljava na pravi način. U glavnom gradu mogu se vidjeti mnoga zanimljiva mjesta kao npr. Metropolitana – katedralu Uznesenja Blažene Djevice koja se nalazi na glavnom trgu Zocalo, jednim od najvećih trgova na svijetu. Osobiti doživljaj je Xochimilco, plutajući vrtovi »polja cvijeća« koji su ostavština kompleksnog sustava aztečkih jezera i kanala iz Meksičke doline. Poseban je i Coyoacan u kojem se nalazi niz mirnih, stablima okičenih avenija s prekrasnim građevinama koje datiraju od 16. pa sve do 19. stoljeća. Neizostavno je vidjeti i Teotihuacan najveće aztečko gradsko središte Srednje Amerike. S populacijom od 200.000 stanovnika bio je jedan od najvećih gradova na svijetu u to vrijeme. No sam nastanak grada i naroda koji je živio prije Asteka je velika nepoznanica. Grad je bio potpuno napušten i Asteci su se u njemu nastanili.

Od ostalih gradova koje smo posjetili spominjemo Cuernavacu, »grad vječnog proljeća«, Taxco, »grad srebra« uvrštenoga u nacionalnu spomeničku baštinu Meksika, jednoga od najpopularnijih odredišta u državi, potom Atlixco poznat kao »grad svijeća«. Posebna je i Cholu-

Xochimilico

la za koju se kaže da u njoj postoji 365 crkava, svaka za jedan dan u godini. Tu se nalazi velika piramida, najveća na zapadnoj hemisferi. Na vrhu piramide nalazi se crkva Gospe od zdravlja. Sve je dojmila i Puebla četvrti grad po veličini u Meksiku gdje se nalazi grob poznatog meksičkog blaženika Sebastijana Apri-cija, franjevačkoga laika.

Hodočašće je brzo proteklo, ali milosti zadobivene tijekom tih dana ostat će nam zauvijek usječene u našu svakodnevicu jer smo pohodili našu nebesku Majku koja nas vodi i zagovara.

Cuernavaca

Zanimljivosti oko Tilme – čudesnog plašta s Gospinim likom:

Samo 50-ak godina nakon otkrića Amerike Gospa se ukazala Juan Diegu. Šalje ga k biskupu sa zamolbom da sagradi crkvicu njoj u čast. Biskup traži znak. Juan Diego prenosi Gospi biskupovu želju. Gospa ga šalje da ubere ruže u prosincu, a Juan Diego ni ne sluti da u plaštu – tilmi osim ruža nosi daleko veći znak: Gospin lik koji nije oslikan ljudskom rukom. O Gospinom liku koji je ostavljen na Juan Diegovu plaštu:

1. Oftalmološke studije učinjene na Marijinim očima otkrile su da se prilikom izlaganja oka svjetlosti, retina skuplja, a kada se svjetlost povuče, ona se vrati u prvobitno stanje, upravo na način kako se događa sa živim okom. Znanstvenici su otkrili da Marijine oči imaju tri refraktivne (lomne) karakteristike ljudskog oka. U Marijinim očima (veličine samo 0.85 cm), otkrivene su minijaturne ljudske figure koji nijedan umjetnik nije mogao nacrtati. Ista scena se ponavlja u oba oka. Koristeći digitalnu tehnologiju, slike u očima su povećane nekoliko puta, otkrivajući da je svako oko reflektiralo figure indiosa Juana Diega koji otvara tilmu ispred biskupa Zumarrage.
2. Temperatura tilme Juana Diega napravljene od materijala koji potječe od vlakana maguey kaktusa, održava stalnu razinu od 37°C, istu kao u živom ljudskom tijelu.
3. Jedan od liječnika koji je analizirao tilmu stavio je stetoskop ispod crnih vrpce Marijinog struka i čuo ritmičke udarce od 115 otkucaja u minuti, isto kao kod djeteta u majčinoj utrobi.
4. NASA-ini znanstvenici potvrđuju da građa boje ne pripada niti jednom poznatom elementu na zemlji. Prilikom ispitivanja materijala pod laserskim zrakama, pokazalo se da nije bilo nikakve boje na prednjem ili stražnjem djelu tkanine, i da boje lebde na udaljenosti od 0.25 mm iznad tkanine, bez da je dodiruju. Boje stvarno plutaju iznad površine tilme.
5. Grubi materijal tilme ima životni vijek ne dulji od 20-30 godina. Nekoliko stoljeća prije, bila je naslikana replika slike na identičnom komadu maguey tkanine, i raspala se nakon nekoliko desetljeća.
6. Za vrijeme 500 godina čuda, tkanina sa slikom Marije ostaje tako čvrsta kao što je bila prvog dana. Znanost ne može objasniti zašto se materijal ne raspada.
7. Godine 1791, solna kiselina slučajno se prolila po gornjoj desnoj strani tilme. Kroz razdoblje od 30 dana, bez ikakvog posebnog tretmana, oštećena vlakna čudesno su se sama obnovila.
8. Godine 1921., jedan anarhistički aktivist sakrio je visoko razornu bombu u cvjetnom aranžmanu, i stavio je u podnožje tilme. Eksplozija je razorila sve okolo, osim tilme koja je ostala netaknuta.

Taxco

*Cholula,
Gospa od zdravlja*

Taxco

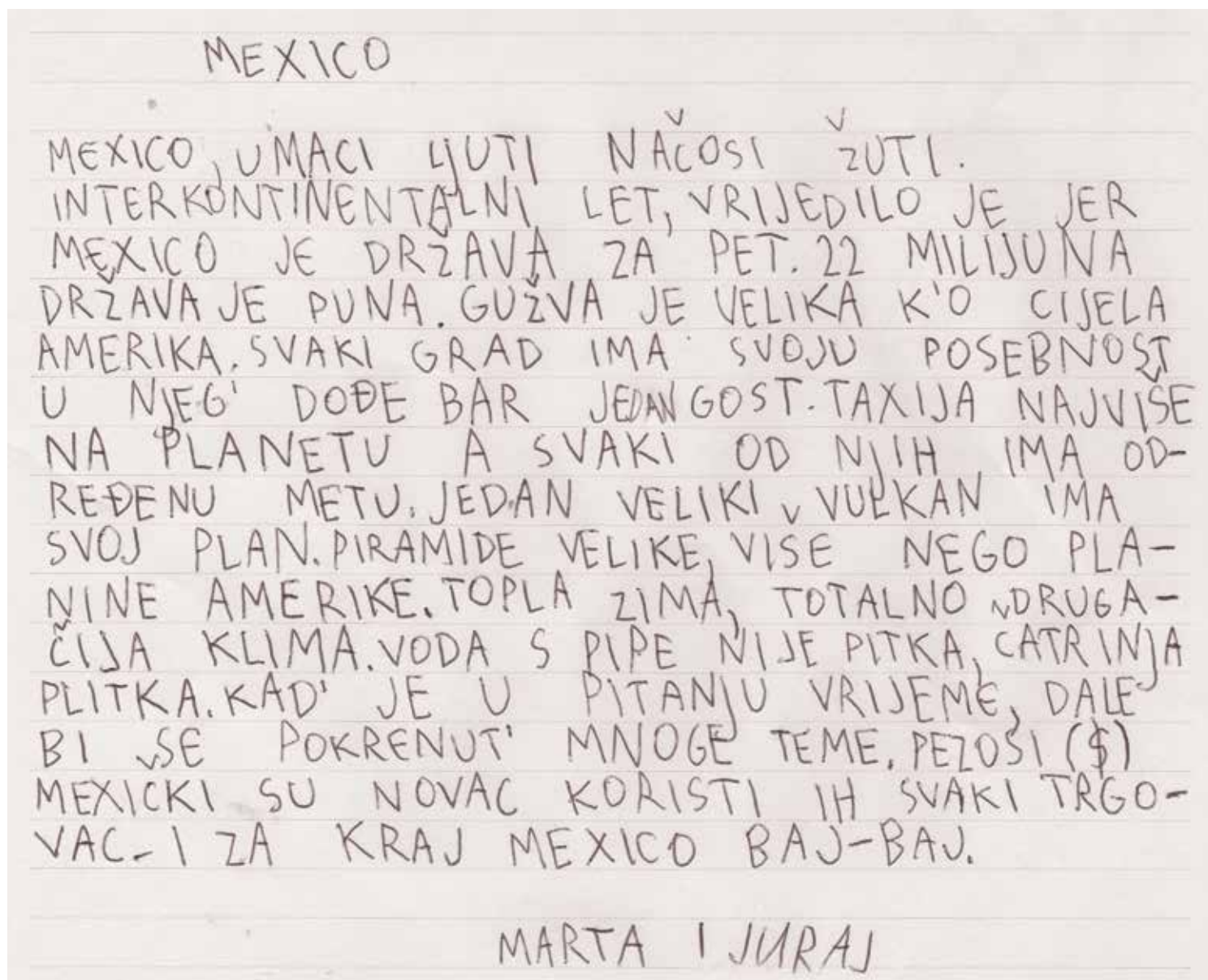

Atlixco

MEKSIKO

Meksiko, umaci ljuti načosi žuti.
 Interkontinentalni let, vrijedilo je jer Meksiko je država za pet.
 22 milijuna država je puna.
 Gužva je puna ko cijela Amerika.
 Svaki grad ima svoju posebnost u njeg dođe bar jedan gost.
 Taxija najviše na planetu, a svaki od njih ima određenu metu.
 Jedan veliki vulkan ima svoj plan.
 Piramide velike, više nego planine Amerike.
 Topla zima, totalno drugačija klima.
 Voda s pipe nije pitka, čatrnja plitka.
 Kad je u pitanju vrijeme, dale bi se pokrenuti mnoge teme.
 Pezosi meksički su novac koristi ih svaki trgovac.
 I za kraj, Meksiko baj – baj.

Najmlađi remetski hodočasnici Marta i Juraj

Atlixco

Puebla

Puebla

Puebla

Svetišče Očtolanske Gospe

Teotihuacan

Teotihuacan

Teotihuacan

Autorica:
prof. dr. Marijana Ivanov

Bezuvjetni temeljni dohodak

- *Nedobrovoljnu nezaposlenost bitno je razlikovati od dobrovoljne nezaposlenosti te i u tom smislu treba razlikovati učinke bezuvjetnog dohotka na ponašanje različitih kategorija zaposlenih i nezaposlenih osoba.*

Finska je 8. veljače 2019. objavila preliminarne rezultate eksperimenta bezuvjetnog temeljnog dohotka koji se provodio tijekom 2017., dok se objava konačnih rezultata uključujući i učinke provedbe projekta u 2018. očekuje sljedeće godine. Finska nije prva ekonomija u kojoj se ideja bezuvjetnog temeljnog dohotka javila. Već 70-ih godina, ali i u novijoj povijesti određeni eksperimenti provedeni su u SAD-u i Kanadi, a određena paralela može se povući i s nizozemskim eksperimentom iz 2017. Ujedno tema temeljnog dohotka, koji bi dio dostupan svima ili samo određenim grupama poput nezaposlenih, analizirana je iz različitih kutova gledanja u brojnim znanstvenim radovima. Za razliku od velikog dijela ekonomista za koje je temeljni

dohodak utopija i neopravdano trošenje novca poreznih obveznika s nepovoljnim učinkom na razinu participacije na tržištu rada, sociološka istraživanja usmjerena su na brojne druge dimenzije koje opravdavaju njegovo postojanje.

Osnovne karakteristike temeljnog dohotka su da je on bezuvjetan i fiksnog iznosa neovisno o visini prihoda, broju članova kućanstva i statusu zaposlenosti osoba koje ga primaju te se automatski se isplaćuje na bankovne račune primatelja. S druge strane, u praktičnim rješenjima nerijetko je primjenjivan kriterij razlika u visini temeljnog dohotka s obzirom na dob korisnika, status zaposlenja (npr. u finskom eksperimentu korisnici su imali pravo na 83,3% temeljnog dohotka i nakon pronalaska posla) i broj članova kućanstva (poseb-

no u slučaju kada nije definiran univerzalni temeljni dohodak koji bi bio dostupan svim stanovnicima pa se stoga temeljni dohodak registriranih nezaposlenih osoba uvećava s obzirom na broj uzdržavane djece).

Slučaj Aljaske

Temeljem prihoda koji se ostvaruje od zakupa naftnih i mineralnih izvora, od 1982. Aljaska svim stanovnicima isplaćuje određeni iznos godišnje bezuvjetne naknade. Naknada u visini nešto više od dvije tisuće dolara po osobi isplaćuje se neovisno je

nute naknade nije smanjila zaposlenost u punom radnom vremenu, dok je blago povećan broj osoba koje rade na nepuno radno vrijeme. Ujedno su ukupni učinci na zaposlenost bili pozitivni jer se povećala mogućnost potrošnje stanovništva i potražnja za radom u uslužnim djelatnostima, iako u proizvodnim aktivnostima nije bilo bitnih promjena. Stoga i ne čudi podrška javnosti takvom projektu čak i uz pretpostavku većih poreza.

Temeljem prihoda koji se ostvaruje od zakupa naftnih i mineralnih izvora, od 1982. Aljaska svim stanovnicima isplaćuje određeni iznos godišnje bezuvjetne naknade. Naknada u visini nešto više od dvije tisuće dolara po osobi isplaćuje se neovisno je li osoba zaposlena ili nezaposlena, što npr. za četveročlanu obitelj znači više od osam tisuća dolara godišnje.

Pri tome treba spomenuti kako opisani model isplate univerzalnog dohotka u Aljasci nije ekvivalent finskoj ideji o bezuvjetnom temeljnom dohotku, budući da iznosi godišnjih naknada ni približno ne pokrivaju minimalne troškove života, što znači da i dalje postoji stimulacija za rad, odnosno ne podržava dobrovoljnu nezaposlenost.

Finski znanstveno-istraživački eksperiment

Za razliku od slučajeva u Aljasci i u Nizozemskoj koji su obuhvatili samo stanovnike određene regije, odno-

li osoba zaposlena ili nezaposlena, što npr. za četveročlanu obitelj znači više od osam tisuća dolara godišnje. U osnovi navedenog dijelom se nalazi poimanje prirodnih resursa kao nacionalnog bogatstva - bogatstva koje pripada narodu, a dijelom računica o multiplikativnim makroekonomskim efektima gdje zbog učinaka na potrošnju i ulaganja »jedan dolar stvara dva«.

Rezultati analize dugoročnih učinaka pokazuju kako isplata spome-

»Cilj Finske bio je postati prva istinski eksperimentalna nacija na svijetu, gdje se politike temelje na znanosti, a ne na ideologijama ili mitovima.«

sno pojedinačnih gradova, finski je projekt imao nacionalnu dimenziju uključivši 2000 nasumično odabranih nezaposlenih osoba i z svih regija zemlje. U tom smislu, kako zbog malog broja uključenih osoba tako i zbog zemljopisne raspršenosti nisu moguće analize učinaka na BDP. Dodatno finski je projekt inicijalno obuhvatio samo nezaposlene osobe u dobi 25 do 58 godina koje primaju naknadu za nezaposlene - omogućavajući im primanje 83,3%

iznosa bezuvjetnog temeljnog dohotka (BTD) i nakon što se zaposle ili nakon što sami pokrenu određeni posao.

Komparacije učinaka na ponašanje 2.000 primatelja bezuvjetnog temeljnog dohotka (BTD-a) u Finskoj, u odnosu na kontrolnu grupu 173.000 nezaposlenih Finaca koje takav dohodak nisu ostvarivali ali su imali pravo na naknadu za nezaposlene u istom iznosu (560 eura mjesečno), fokusirale su se primarno na analizu učinaka BTD-a na zaposlenost – u smislu motiviranost ljudi za pronalaskom posla i aktivnim sudjelovanjem na tržištu rada. Dodatno, uz užu kontrolnu grupu 5.000 nezaposlenih osoba sa sličnim dobnim, obrazovnim i drugim karakteristikama, analizirani su učinci BTD-a na niz drugih dimenzija koje definiraju blagostanje i zadovoljstvo ljudi.

Iz sveg do sada rečenog prilično je jasno da se radi o znanstvenom istraživanju, ali s praktičnom primjenom u cilju unapređenja nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, pa je tako i objavljeno kao izvještaj finskog Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi te financirano od strane države s dvogodišnjim trajanjem koje pokriva mandat Vlade premijera Juha Sipilä. »Cilj Finske bio je postati prva istinski eksperimentalna nacija na svijetu, gdje se politike temelje na znanosti, a ne na ideologijama ili mitovima.«

Rezultati protivni očekivanjima

Finski eksperimentalni projekt je okončan s krajem 2018. bez produžetka u 2019., uz objašnjenje kako u prvoj godini primjene BTD nije povećao razinu zaposlenosti kod osoba koje su takav dohodak primali u usporedbi s onima koji nisu. Naime, broj radnih dana u godini za grupu osoba koje su primale temeljni dohodak bio je u prosjeku tek za oko pola radnog dana duži nego u slučaju kontrolne grupe. Motiviranost za aktivno sudjelovanje na tržištu posla rada nije se bitno promijenila ni uz mogućnosti ostvarivanja većih prihoda pojedinca i obitelji koje su bile uključene u BTD projekt i istodobno ostvarivale prihode od rada.

Tome je dijelom pridonijelo postojanje drugih usporednih programa socijalne skrbi putem kojih nezaposlene osobe ostvaruju pravo na različite druge oblike socijalne pomoći, pa bi npr. izlazak iz statusa nezaposlenosti kod dijela primatelja BTD-a imao za posljedicu gubitak određenih naknada za djecu i rješavanje stambenog pitanja, što je demotiviralo njihovo uključivanje na tržištu rada. Stoga i ne čudi što BTD nije pridonio ni lakšem pronalasku posla, kao što se očekivalo s obzirom na fleksibilnost i određenu financijsku stabilnost koju je korisnicima omogućavao.

No, unatoč svem navedenom projekt i dalje ima značajnu vrijednost kako za daljnja istraživanja na temu temeljnog/univerzalnog dohotka tako i za promišljanje o budućnosti u kojoj će nove tehnologije, roboti i umjetna inteligencija smanjiti i promijeniti potražnju za radom čovjeka.

Dobrovoljna i nedobrovoljna nezaposlenost

Nedobrovoljnu nezaposlenost bitno je razlikovati od dobrovoljne nezaposlenosti te i u tom smislu treba razlikovati učinke bezuvjetnog dohotka na ponašanje različitih kategorija zaposlenih i nezaposlenih osoba. Od pamtivijeka je poznato da postoje smjene faza ekonomskog blagostanja i recesije, što je u suvremenom društvu popraćeno rastom nedobrovoljne nezaposlenosti u godinama ekonomske krize i njenim smanjenjem u razdoblju ekspanzije. S druge strane, u društvu uvijek postoji određeni dio populacije koji je ne pokušava pronaći posao, a tom statusu mogu pridonijeti naknade za nezaposlene i drugi socijalni transferi koje isplaćuje država. Posebno ako pojedinac/ obitelj njihovom kumulacijom iz različitih izvora može ostvariti dovoljno velik iznos prihoda koji ne motivira na pronalaženje posla, a što npr. u većoj mjeri može doći do izražaja kod osoba koje nemaju dostatne obrazovne i stručne kvalifikacije za više plaćena radna mjesta.

Pri tome je poseban problem strukturna nezaposlenost u smislu raskoraka između vještina i kvalifikacija na strani ponude rada u odnosu na zahtjeve na strani potražnje za radom. Na sličan način mogu djelovati i razlike u minimalnoj visini prihoda koje traže potencijalni zaposlenici u odnosu na visinu plaća koje im mogu ponuditi poslodavci u poslovnim aktivnostima koje stvaraju nižu dodanu vrijednost ili su suočene sa značajnim pritiskom jeftinije inozemne ponude roba i usluga iz zemalja sa slabijom regulacijom tržišta rada i nižim troškovima poslovanja.

Međutim, pitanje zaposlenosti pojedinca i prihoda od rada, nije samo novčano pitanje, nego je i pitanje socijalne uključenosti, kohezije u društvu te općenito svrhe korištenja dnevnog raspoloživog vremena. Bezuvjetni temeljni dohodak trebao bi omogućiti ljudima da se pripreme i pronađu smislen posao, kroz veću fleksibilnost u korištenju vremena i mogućnosti za obrazovanje i stjecanje potrebnih i dodatnih vještina. U navedenom se očituju prilike za napredak i korist za društvo u cjelini, zbog čega pojedini pobornici bezuvjetnog temeljnog dohotka zagovaraju princip uni-

verzalizma, njegove dostupnosti za cijenu zajednicu, a ne samo za pojedince (npr. nezaposlene osobe) unutar zajednice.

Blagostanje i subjektivno ekonomsko zadovoljstvo

Finsko je istraživanje pokazalo kako ostvarivanje prava na bezuvjetni temeljni dohodak ima pozitivne učinke na percepciju osobnog zadovoljstva i blagostanja sudionika koji su ga primali u odnosu na kontrolnu grupu osoba sličnih karakteristika s obzirom na status nezaposlenosti i druga obilježja u inicijalnom razdoblju. Primatelji BTĐ-a imali su manje simptoma stresa i manje problema s koncentracijom, kao i manje zdravstvenih problema u odnosu na osobe iz kontrolne grupe koje takav dohodak nisu ostvarivale. Dodatno pokazali su pozitivniji stav, odnosno povjerenje u vlastitu budućnost, kao i percepciju da imaju više utjecaja u društvu.

Tako dok su na skali od 0 do 10, primatelji BTĐ-a ocijenili zadovoljstvo životom prosječnom ocjenom 7,32 kod osoba iz kontrolne grupe prosječno je zadovoljstvo životom bilo na razini 6,76. Slične su razlike zabilježene i u slučaju povjerenja prema drugim ljudima, povjerenja u pravni sustav i povjerenja u političare koje je u sva tri slučaja bilježilo pozitivniji stav u grupi primatelja BTĐ-a u odnosu na kontrolnu grupu, iako su u obje grupe razine povjerenja niže od nacionalnog prosjeka (za ukupno stanovništvo Finske), što i ne čudi jer nezaposlene osobe i u drugim državama pokazuju najnižu razinu povjerenja.

58% primatelja BTĐ-a iskazalo je visoko ili jako visoko povjerenje u svoju budućnost u usporedbi sa 46% onih koji su primali standardnu naknadu za nezaposlene. 42% je bilo jako ili prilično snažno uvjeren u svoju financijsku situaciju, u usporedbi sa svega 30% osoba u kontrolnoj grupi, što je razlika od 28%. Isto tako 29% primatelja BTĐ-a bilo je snažno ili prilično snažno uvjeren u svoju sposobnost utjecaja na društvo, u usporedbi s 22% osoba iz kontrolne grupe.

Na sličan način statistički značajne razlike zabilježene su kod pitanja vezanih uz sposobnost koncentracije te fizičko i mentalno zdravlje uz razliku 16% i 17% lošijih pokazatelja za osobe iz kontrolne grupe koje

nisu primale temeljni dohodak u usporedbi s primateljima BTĐ-a. Pri tome je znatno veća razlika zabilježena po pitanju osjećaja depresije koji je iskazalo svega 25% primatelja BTĐ-a u odnosu na 34% osoba iz kontrolne grupe, dok je nešto manja razlika zabilježena po pitanju izostanka osjećaja stresa. Tako 55% primatelja BTĐ-a uopće nije osjećalo stres, u usporedbi s nižih 46% kod osoba u kontrolnoj grupi.

U ocjeni financijske sigurnost, stav da jedva ili teško sastavljaju kraj s krajem iskazalo je 39% primatelja BTĐ u usporedbi s 49% osoba koje su primale standardne socijalne naknade (uz razliku od 26%). Nezaposleni primatelji BTĐ-a imali su veće povjerenje da će uskoro pronaći posao u odnosu na nezaposlene osobe u kontrolnoj grupi, kao i pozitivniji stav prema ideji temeljnog dohotka.

Zaključak

Na kraju iz sveg navedenog može se zaključiti kako finški eksperiment temeljnog dohotka nije polučio efektima na veću participaciju na tržištu rada, odnosno status zaposlenosti. Međutim pokazao je statistički značajne pozitivne efekte temeljnog dohotka na blagostanje, subjektivnu percepciju zadovoljstva životom i povjerenje ljudi u same sebe, u druge, u pravni sustav i instituciju države.

Bira li se život u kojem nema odgovornosti?

- *Obrazovanje bez čvrstih i jasnih odgojnih vrijednosti i postupaka ne može odgovoriti na zahtjeve modernog društva.*

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Gle, sve činim novo! (Otk 21,5)

Današnje društvo nazivamo društvom znanja, informacijskim društvom, kreativnim društvom, a svijet u kojem živimo globalnim, multikulturalnim, svijetom različitosti i jednakopravnosti. Za društvo znanja, potrebno je cjeloživotno učenje s ciljem unapređivanja znanja, vještina i sposobnosti svakog pojedinca. Tehnologija i »informacijsko društvo« stalno se razvijaju i time povećavaju mogućnosti pristupa informacijama koje je potrebno znati pronaći i koristiti. Obrazovanje se prilagođava društvenim promjenama, otvara se prema stvaralaštvu, inovacijama, informacijsko-komunikacijskim tehnologijama, svakodnevnom nastajanju novih zanimanja i odumiranju starih. Školsko znanje nedostatno je za radni vijek i traži nadogradnju, novo učenje, nove vještine i sposobnosti. Usred ovih teških vremena način života podrazumijeva izbor puta kojim čovjek kroči jer nitko ne može ostati vječno u nedefiniranom stanju, potrebno je prihvatiti oruđa koja su potrebna da se prepozna poziv na radost ljubavi, razboritosti, razumijevanja i brige oko pružanja dobrog primjera.

Za kakav život pripremamo djecu?

Današnji život u multimedijalnom svijetu u kojem mediji utječu na oblikovanje mišljenja, uvjerenja i stavova naglašava interese i važnost pojedinaca. Uspješnih pojedinaca, snalažljivih, poduzetnih. Trebaju li nužno biti i obrazovani? Istraživanje Instituta za društvene djelatnosti u Zagrebu (2014.) pokazalo je da učenici ne percipiraju Hrvatsku kao kontekst u kojem se obrazova-

nje cijeni i vrednuje. Učenici ne povezuju jasno uspješnost u školi s njima važnim i poželjnim ishodima poput »biti poznat«, »biti ugledan« i »biti bogat«. U središtu je uspješan pojedinac koji sve više ostaje bez oslonca i potpore obitelji, zajednice, države. Nedostaju jasne orijentacije i smjernice za vrijednosni život, modernizacija društva ostavlja traga na globalnim ekonomskim promjenama, starenju stanovništva, klimatskim promjenama, suvremenim tehnologijama, velikim migracijama stanovništva. Nestaju generacijski odnosi, djeca dobivaju sve veći prostor slobode i isprobavanja, odrasli sve duže ostaju djeca. Umjesto uzora i autoriteta odnosi postaju partnerski i prijateljski. Bira se život u kojem nema odgovornosti. Beskrupulozno se iskorištavaju resursi. Tanka je linija između pravde i nepravde. Zanima li uspješnog pojedinca društvo u kojem živi? Konformistički život dovodi do indiferentnosti za okolne događaje. Gubitak mišljenja i stava dovodi do gubitka odgovornosti. Uspješni pojedinci svojim izborima, ponašanjima, svakodnevnim odlukama stvaraju sadašnjost o kojoj ovisi kakvi će ljudi postati naša djeca. Sve veće zanimanje vlada za obrazovna pitanja jer obrazovanje će biti i je glavni pokretač i odrednica uspjeha u 21. stoljeću. Obrazovani pojedinci bit će spremniji odgovoriti na kompleksne izazove današnjeg modernog društva. Svako društvo, tako i naše, svako malo radi »inventuru« shvaćanja svojih vrijednosti i postupaka u odgojno-obrazovnom sustavu. Pitanje je koliko imamo jedinstvenu predodžbu odgoja i obrazovanja, koliko je društvo upućeno na obrazovanje i odgoj.

Što je to dobro za naše učenike - **koji sadržaji, načini, metode poučavanja, učenja su dobri?**

Javljaju se razni sinonimi za odgoj i obrazovanje, u upotrebi je pojmovno-terminološki instrumentarij nove paradigme koji se sve manje bavi odgojem, a sve više samoobrazovanjem i raznim načinima učenja. Učitelji savjetuju, pomažu, osiguravaju uvjete samoorganiziranog učenja. Podrška u učenju i za učenje koju učitelji i drugi djelatnici škole pružaju učenicima važan je čimbenik razvoja znanja i vještina učenja te naročito stavova i motivacije za učenje. U hrvatskom školstvu ima jako puno učitelja koji to rade dobrovoljno, koji su motivirani, koji mogu i žele svojim učenicima pružiti više. Svojim radom pokazuju da je ključ promjena u sustavu, a nakon promjena u sustavu moguće je kvalitetno provesti implementaciju novog kurikulumu. U školama se uče nove teme (građanski odgoj, zdravstveni odgoj, ekologija), koriste se novi alati (kao npr. osobna računala), radi se na inkluziji učenika s posebnim potrebama u redovne škole. Roditeljima, učiteljima i učenicima cilj je zajednički - uspješno učiti i naučiti te naučeno primijeniti. **Učenje će biti uspješno** tek onda kada učenici odabiru i uspješno koriste različite strategije učenja i upravljanja informacijama, nadgledaju vlastito učenje i reguliraju vlastite emocije i motivaciju u situacijama učenja, organiziraju svoje okruženje za učenje te uspješno surađuju s drugima u svojoj okolini za učenje. Donosi li nam »škola za život« naglasak na uspješnom učenju? (<https://skolazazivot.hr/>) Eksperimentalni program od iduće školske godine provest će se u 1. i 5. razredu osnovne škole u svim nastavnim predmetima, u 7. razredu osnovne škole u biologiji, kemiji i fizici, u 1. razredu gimnazija u svim nastavnim predmetima te u 1. razredu strukovnih škola s četverogodišnjim programima u općeobrazovnim predmetima. Obrazovanje bez čvrstih i jasnih odgojnih vrijednosti i postupaka ne može odgovoriti na zahtjeve modernog društva.

Bitno obilježje obrazovanog pojedinca su njegove vrijednosti i vrline

Važno je da odgoj potiče učenje. Socijalna podrška, uvažavanje i doživljeno zajedništvo

pozitivno djeluju na motivacijski sustav. Dobar učitelj uz stručno znanje ima visoko razvijene socijalno-emocionalne kompetencije. Brojna neuroznanstvena istraživanja su potvrdila koliko je važan dobar odnos učenika, učitelja i roditelja za učenje i poučavanje. Pokazala su da djeca do svoje četvrte godine razviju polovicu svoje sposobnosti za učenje. Upravo roditelji do polaska djeteta u školu najviše sudjeluju u obrazovanju djece osobito u savladavanju znanja o tome kako poticati ideje, kako stalno postavljati pitanja, oblikovati odgovore. Komunikacija u obitelji koja odražava njegujući odnos, uvažava djetetovo doživljavanje svijeta i potiče ga na istraživanje različitih načina mišljenja omogućit će djetetu da se razvije u autonomnu, emocionalno toplu osobu koja prihvaća druge i drugačije. Uz strahove i dvojbe oko odluka koje djeca donose roditelji pokazuju i razvijaju povjerenje u djetetove mogućnosti pružajući mu sve ono što je potrebno na putu otkrivanja osobnog životnog projekta i rasta u krepostima koje mu najviše trebaju.

Završimo s mislima Ivana Pavla II »Roditelji su prvi i najvažniji nastavnici svoje djece i posjeduju osnovnu nadležnost u ovom području: oni su nastavnici jer su roditelji.«

KRONOLOGIJA (BOŽIĆ 2018. - USKRS 2019.)

PROSINAC

25. prosinca – BOŽIĆ

Polnoćku je predslavio o. Provincijal, Srećko Rimac.

27. prosinca

Započelo se s blagoslovom obitelji.

31. prosinca

Na misi zahvalnici kao i svake godine slavio se bračni jubilej. Dva para je slavilo zlatni jubilej (50 godina) i 4 para srebrni jubilej (25 godina).

Zajednica obitelji je slavila doček Nove godine u Duhovnom centru. Bilo je oko 40 članova zajedno s djecom.

SIJEČANJ

2. siječnja

Nastavilo se s blagoslovom obitelji u Novoj godini.

5. siječnja

Na večernjoj misi blagoslovljena je voda uoči Bogojavljanja.

23. siječnja

Blagdan je klanjanja – klečanja u našoj župi. Misu u 18.30 predslavio je dekan Remetskog dekanata i župnik župe sv. Mihaela Arkandela u Dubravi, kapucin fra Branko Lipša. Molitveni sat i misu prenosila je Laudato televizija.

26. siječnja

Održan je susret zaručnika, mladih bračnih parova te članova obiteljske zajednice na temu: »Ljubav i poštovanje«. Svjedočio je bračni par Katanović, Ivana i Danijel koji drže tečajeve LJUBAV I POŠTOVANJE koji se temelje na praksi, spoznajama i saznanjima dr. Emersona Eggericha, autora knjige »Ljubav i poštovanje – ona čezne za ljubavlju; njemu treba poštovanje«. Sudjelovalo je ukupno 30 bračnih parova i zaručnika.

Ivana i Danijel Katanović

Susret zaručnika i mladih bračnih parova

2. veljače - SVIJEČNICA

Večernja sveta misa bila je posebno svečana sudjelovanjem djece i roditelja. Također na kraju mise bio je blagoslov grla u čast sv. Blaža, biskupa i mučenika. S tjednom nakon Sviječnice nastavilo se sa župnim vjeronaukom od prošle godine.

4. veljače

Održala se mjesečna obiteljska kateheza o temi: »Imati djecu«. Obradio se dokument »Ljudski život i dar života«.

9. veljače

Župna zajednica, ukupno 43-je, krenulo je zajedno sa župnikom o. Antonijem-Marijem i župnim vikarom o. Danijelom na župno hodočašće u Guadalupe (Meksiko).

Povodom godišnjice smrti O. VJENCESLAVA MIHETECA organizirano je druženje župljana i mještana na IX. Bukovačkom ogranku s molitvom Krunice te predstavljanjem knjige pjesama Majci Božjoj Remetskoj uz prigodni glazbeni program.

12. veljače

Započeli su radovi preko puta crkve. Prva faza je uređenje potpornih zidova i drenaže otpadnih voda.

16. veljače

Župni animatori organizirali su mjesečni susret za krizmanike i srednjoškolce. Gost je bio Alen Hržica.

17. veljače

Povratak hodočasnika iz Meksika.

OŽUJAK

4. ožujka

Održala se mjesečna obiteljska kateheza o temi: »Nevjera i oprost« koju je vodio o. Danijel Čolo.

6. ožujka - PEPELNICA

Započela je korizma uz pobožnost križnog puta u Remetama utorkom, petkom i nedjeljom. Na filijali na Čretu križni put je srijedom i petkom, a mise su svaki dan kroz tjedan u korizmi.

7. ožujka

Započele su korizmene duhovne obnove četvrtkom koje prenosi Laudato TV. Tema je: Isus Krist i danas djeluje i obnavlja. Prvi gost je bio vlč. Dragutin Goričanec koji je župnik u Završju kraj Karlovca. Poznat je po svome predanom radu s ljudima s društvene margine - prostitutkama, beskućnicima, ovisnicima, ali i osobama s invaliditetom. Njegovo svjedočanstvo prepuno je primjera Božjeg milosrđa koje je doživio u svom služenju najpotrebnijima.

10. ožujka

Molitveni vijenac Kraljice obitelji imao je svoju duhovnu obnovu na nacionalnoj razini. Voditelj je bio p. Marko Glogović, pavlin.

14. ožujka

Održana je druga korizmena duhovna obnova četvrtkom. Gosti su bili zajednica i kršćanski band Emanuel iz Velike Gorice. Misu je predslavio o. Župnik.

Korizmena duhovna obnova u Remetama

Isus Krist i danas djeluje i obnavlja

Misa, nagovor, klanjanje četvrtkom, 18.30 h

7. ožujka: vlč. Dragutin Goričanec
Božje milosrde

14. ožujka: Molitvena zajednica Emanuel
Večer molitve i slavljenja

21. ožujka: vlč. Toni Kmet
Blagoslov ili prokletstvo

28. ožujka: fra Mario Knezović
Znakovi vremena

4. travnja: vlč. Mihael Kos
Predanje Bogu

11. travnja: vlč. Boris Jozić
Plodovi vjere

A photograph of a church building with a prominent red-tiled roof and a tall, white steeple with a cross on top. The church has white walls and arched windows. There are some trees in the foreground and background.

15. ožujka

Održan je susret Župnog ekonomskog vijeća.

16. ožujka

Župni animatori organizirali su mjesečni susret za krizmanike, srednjoškolce.

19. ožujka

Svečano je proslavljena svetkovina sv. Josipa zaštitnika naše Domovine i Hrvatske karmelske Provincije. Večernju misu predslavio je karmelski provincijal o. Srećko Rimac.

20. ožujka

Održana je osma sjednica Župnog pastoralnog vijeća.

21. ožujka

Na trećoj korizmenoj duhovnoj obnovi bio je vlč. Toni Kmet, svećenik mariborske biskupije i voditelj mnogih duhovnih seminara i obnove.

22. ožujka

Održan je roditeljski sastanak za prvopričesnike.

26. ožujka

Župnik je u Specijalnoj bolnici za psihijatriju i palijativnu skrb održao duhovnu obnovu za djelatnike bolnice. Bolnicu vode bolnički red Svetog Ivana od Boga -Milosrdna braća. Smještena je u Strmcu blizu Nove Gradiške.

27. ožujka

Postavljena su obnovljena sakristijska vrata koja vode u crkvu.

28. ožujka

Održana je četvrta korizmena duhovna obnova. Gost je bio fra Mario Knezović, član hercegovačke franjevačke provincije, župnik župe u Kočerinu u BiH. Voditelj je duhovnih obnova, urednik i voditelj nekih emisija na Radijskoj postaji Mir Međugorje, suradnik je vjerskoga programa Naše TV i Laudato TV, kolumnist Naših ognjišta, Glasnika mira i Misije. hr.

29. ožujka

Održan je roditeljski sastanak za krizmanike.

TRAVANJ

1. travnja

Postavljene su karitasove kutije po trgovinama u našoj župi. Od onoga što je u njih bilo odloženo načinili su se paketi za potrebite.

Mjesečna obiteljska kateheza održana je na temu »Radost ljubavi«.

4. travnja

Petu korizmenu duhovnu obnovu vodio je vlč. Mihael Kos, župnik Župe Pohoda BDM - Sirač, voditelj raznih duhovnih obnova i član zajednice Obnove u Duhu. Govorio je o važnosti predanja Bogu.

7. travnja

Održana je tradicionalna korizmena duhovna obnova za branitelje. Više o svemu u posebnom članku.

11. travnja

Posljednju ovogodišnju korizmenu duhovnu obnovu vodio je vlč. Boris Jozić, povjerenik za vjernike laike u Zagrebačkoj nadbiskupiji te župni vikar u crkvi sv. Petra u Zagrebu. Duhovnu obnovu pjesmom je pratio kršćanski band Duhovni kutak.

Otkopao anđela kojeg nosi u srcu i na dresu

Zanimljiva je priča Jurja Jurina koji je otkopao kip anđela kojeg su partizani bacili u remetskom svetištu. Kod uređenja okoliša svetišta Najvjernije Majke Odvjetnice Hrvatske s jugozapadne strane pri obnovi »Belih kipa« svoj doprinos u ravnanju terena dao je bagerist Juraj Jurin zvani Pele iz mjesta Bačun iz župe Markuševac kojeg je angažirao župni vikar o. Ilija Tipurić. Naime, dolaskom partizana 1945. na sve načine željeli su zatrti tragove svetišta pa su tako uništili i najstarije remetske kipove koji su bili od bijelog kamena, a postavili su ih pavlini s bijelim habitima pa su ih stoga zvali »Beli kipi« ili bijeli kipovi. Dva obnovljena kipa Marije i anđela Gabrijela ponovno u svom sjaju pozdravljaju i žele dobrodošlicu u remetsko svetišće. U uređenju terena Juraj Jurin Pele, koji je radio na bageru i ravnao teren, otkopao je kip anđela Gabrijela. »Meni je bila čast kad me pozvao karmelićanin o. Tipurić da mogu

raditi na uređenju okoliša u svetištu koje mi je puno značilo od moga djetinjstva do dana današnjega. Posebno sam bio sretan kad sam korpom bagera otkrio anđela. Inače anđela nosim na svom dresu! Mene je uvijek držala molitva i nogomet, pa i u sadašnjim godinama.« Bagerist Jurin, markuševčki »Pele«, zbog izvrsnosti u nogometu dobio je nadimak po nekoć najboljem svjetskom nogometašu Peleu. Rođen je 1947., a nogomet je počeo igrati 1962. na livadi pokraj crkve. Poznavatelji nogometa te profesionalni nekadašnji nogometaši Grada Zagreba, od Dinamovih do Zagrebovih te onih koji su poznavali njegove nogometne vještine, dali su mu nadimak Pele. Igrao je mali nogomet, a igralište su napravili na crkvenom zemljištu. Unatoč godinama i danas dotakne loptu, pogotovo kako bi prenio znanje na mlađe generacije. »Crkva nas je uvijek okupljala pa sam spajao duhovnost i igru jer smatram da jedno bez drugoga ne ide«, navodi zagrebački Pele. Jurin je sudjelovao i na brojnim drugim turnirima, a kako kaže najdraži su mu bili župni. Na svom dresu nosio je lik anđela Gabrijela, za što navodi da ga je anđeo uvijek čuvao, anđelu čuvaru se molio, kip anđela je otkopao. Na turniru Miholje u Gračanima 2012., povodom 50 godišnjice njegova igranja, o blagdanu sv. Mihaela organiziran je turnir na kojem mu je dodijeljeno posebno priznanje za igru, požrtvovnost, učenju mladih i pomaganje u zajednici. »Danas apeliram na mlade generacije da se okrenu Crkvi. Promatram na lokalnoj razini nogometne klubove koji okupljaju po sto pedeset igrača različitih uzrasta, ali malo tko od njih ide u crkvu, nažalost često se čuju i nepristojne riječi. Da bi bio kompletan športaš, čovjek mora imati zdrav duh u zdravom tijelu. Uprave klubova i treneri moraju se više okrenuti Crkvi, surađivati, dogovarati termine, na primjer da se ne igra utakmica za vrijeme mise. Veliki svjetski nogometni klubovi poput Barcelone imaju kapele u svojim sportskim kompleksima, a pojedini i duhovnike. To su vrlo mala ulaganja, samo treba više suradnje i razumijevanja, a u prvom redu spoznaja da je duhovnost važnija od fizičke snage i kondicije. Kad se to dvoje spoji, onda se čovjek ne treba ničega bojati«, navodi markuševčki Pele. (v.č.)

KORIZMA!

U ovom vremenu pripreme za Uskrs, trudit ćemo se:
biti uredni u zadaćama,
pomagati prijateljima kada su bolesni,
slušati roditelje,
pomagati roditeljima – ići s njima u dućan, na plac, pospremati stan,
držati urednu svoju sobu, manje igrati igrice,
ići na misu i moliti se.

Razmišljanja vjeroučenika drugog razreda.

USKRS!

Isus je uskrsnuo za sve nas.
Oslobodio nas je patnje, grijeha, mržnje.
Darovao nam je novi život, da živimo u: miru,
slobodi, ljubavi – da se više poštujemo,
volimo svoje bližnje i da im pomažemo.
Uskrsnuli Isus želi,
da mi današnja njegova djeca, mali i odrasli -
vjernici budemo sretni, blagoslovljeni i da svaki
dan živimo svoju vjeru.

Razmišljanja vjeroučenika šestog razreda.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 8. prosinca 2018. do 22. ožujka 2019./

KRŠTENI

Marta Muršić, Robert Kustić,
Lori Zrilić, Luka Letica,
Choloe Sigali Kanaet, Luka Lučić,
Vita Jakopec, Josip Renić,
Luka Trifunovski, Lovro Gežin,
Kristina Matić, Zlatko Kordić,
Dora Grbavec, Josip Ćibar,
Vito Bartolec, Ilija Kujundžić,
Roko Kunčević, Emanuela Kosalec,
Paula Brigita Kodić, Marko Fagač,
Jana Tolić, Petra Gombač,
Nikola Paić, Jakov Švec,
Maks Josip Skuliber.

VJENČANI

Karlo Matušić i Ana
Opuvačić,
Anto Blažević i Ana Jandrić,
Roko Lukić i Patricia Pašalić,
Marijan Gucić i
Ana Gunjača,
Marko Zurak i Ivana Krmelić.

UMRLI

Ruža Bogdanić, Rozalija
Višnjić, Ivan Peklarić, Sosaliya
s. Elizabeta Wirkes, Marija
Mihetec, Branko
Ferenčaković, Zdenka Bukvić,
Ljubica Rech, Marinko
Šaravanja, Petar Vrdoljak, Josip
Svedrec, Zlata
Špoljarić, Krešimir Mihetec, Iva
Grubišić, Ivan Ivanda, Marija
Brkanac, Ladislava Pavlek,
Zdenka
Blažević, Mara Matić, Milka
Marić, Marko Surma, Mihajlo
Štern, Gjurgica Lisičar Bauer,
Ivan Grbavec,
Josip Ovčariček, Marijan
Klepac, Milivoj Štefanić, Antun
Škreb, Nikola Tomašić, Petar
Batur.

Hrvoje Habljak

Hodočašće remetskih župljana u Guadalupe